

ISSN 2012 - 6700

தொழ் - 19

பூங்காவளம்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

தருமத். ஆய்ஷா இப்றாஹிம்

பூங்காவளம் இலக்கிய வட்டம்

Little ASIA

Wellawatte | Pettah

Exotic expression!

** Little Asia : for 6-yards of bridal splendour **

BRIDAL SAREES | DESIGNER SAREES | SALWAR | CHOLI | MEN'S WEAR | KID'S WEAR

73, 75A, Main Street, Colombo 11. T: +94 11 2391592, 2391593 E: info@littleasiasilk.com www.littleasiasilk.com

317, 317A, Galle Road, Wellawatte, Colombo 06. T: +94 11 2504470, 2500098 E: info@littleasia.lk www.littleasia.lk

பூங்காவனம்

தோற்றம் - 2010 மே 30
இதழ் 19 - 2014 டிசம்பர்
ISSN 2012 - 6700

பிரதம ஆசிரியர்

ரிம்ஸா முஹம்மத்

துணை ஆசிரியர்கள்

எச்.எப். ரிஸ்னா
டப்ளியு.எம். வஸீர்

ஆலோசகர்

ஏ.சீ. ஜீனா, முஸ்தபா

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு

Commercial Bank,
Mount Lavinia Branch,
M.F.Rimza
A/C No :- 8930020287.

என்ற இலக்கத் திற்கு காசை வைப்பிலிட்டு அதன் பற்றுச்சீட்டை அனுப்ப வேண்டும். காசுக் கட்டளையாயின் (M.F. Rimza - Dehiwala Post Office) என்று குறிப்பிட்டு அதற்கான பற்றுச் சீட்டையும் அனுப்ப வேண்டும். காசோலையாயின் குறுக்குக் கோடு இடப்படாத காசோலையை M.F. Rimza எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தனிப்பிரதி - 100/=
தபால் மூலம் - 140/=
வருட சந்தா - 600/=

தொடர்புகளுக்கு

“Poongavanam”
21 E, Sri Dharmapala Road,
Mount Lavinia,
Sri Lanka.

Email:-
poongavanam100@gmail.com

Website:-
www.poongavanam100.blogspot.com

Phone:-
0094 (0) 775009222
0094 (0) 719200580

புதிய ஆக்கங்களும்,
இச்சஞ்சிகை பற்றிய
விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.
நூல் விமர்சனத்துக்கு
அனுப்புபவர்கள்
நூலின் இரண்டு பிரதிகளை
அனுப்ப வேண்டும்.

படைப்புகளுக்கு
படைப்பாளிகளே பொறுப்பு.
செவ்வைப்படுத்த
ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

உங்களுடன் ஒரு நிமிடம்...

எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கே புகழ் அனைத்தும். பூங்காவனம் இதழ் 19 இனூடாக உங்களைச் சந்திப்பதில் மிக்க மகழ்ச்சி. தொடர்ந்தும் எமது வாசகர்கள், சந்தாதாரர்கள், விளம்பரதாரர்கள் எமக்கு வழங்கிவரும் அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் எமது நன்றியைக் கூறிக்கொள்கின்றோம்.

பொதுவான நிலையில் ஏனையவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் குறித்த ஒரு விடயத்தில் உடல் சம்பந்தமாகவோ, உள்ளம் சம்பந்தமாகவோ உள்ள குறைபாடுகளே ஊனம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

மனதளவில் இதனால் விரக்தியடைந்து வாழ்க்கையின் விளிம்பில் நின்றுகொண்டு துயர் அடைபவர்கள் ஏராளம். தமக்கு வாழ்க்கையே இல்லை என்ற மனநிலையில் சிலர் வாழ்வதா, இல்லை சாவதா என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதற்கான முக்கிய காரணம் மற்றவர்களின் ஏளனப் பேச்சும், கிண்டல் பார்வையுமாகும்.

இறைவன் தம்மை நல்லதொரு நிலைமையில் வைத்திருக்கும்போது, குறைபாடுகளுடன் பிறந்தவர்களை மற்றவர்களை விமர்சிப்பதில் இவர்களுக்கு என்ன நன்மை அல்லது சந்தோசம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது?

மனதில் உறுதி இருந்தால் உடலில் ஏற்படும் ஊனம் யாருடைய திறமையையும் பாதிக்கச் செய்வதில்லை என்கின்ற உண்மையை அவர்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும். அடித போல் குறைபாடுடன் வாழ்பவர்களை ஏளனம் செய்யாமல் மனதைக் காயப்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் டிசம்பர் மூன்றாம் திகதி சர்வதேச ஊனமுற்றோர் தினமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

முயற்சியை மட்டுமே மூலதனமாகக் கொண்டுள்ள ஊனமுற்றவர்கள் பலர், உலக ரீதியாக பல்வேறு வகையான சாதனைகளை மேற்கொண்டு வருகின்ற விடயம் யாவரும் அறிந்ததே. சாதாரணமானவர்களை விடவும் ஊனமுற்றவர்களுக்கு இறைவன் வழங்கியிருக்கும் திறமைகள் வியக்கத்தக்கவையாக காணப்படுகின்றன.

ஊனம் என்பது தனிநபர்களுடன் சம்பந்தப்படுவதால் அவர்களை தனியே அணுகி அவர்களுக்கான உளவள ஆலோசனைகளை மேற்கொண்டு, அவர்களோடு நட்புடன் உறவாடி, வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்ற தத்துவத்தைப் புரிய வைப்பது அனைவரினதும் கடமையாகும்!!!

ஆசிரியர்

பூங்காவினுள்ளே

நேர்காணல்

திருமதி. ஆயிஷா இப்ராஹீம்

கவிதைகள்

ஏ.சீ. ஜீனா முஸ்தபா
றாபி எஸ். மப்றாஸ்
வஸீலா ஷரீப்
பதுளை பாஹிரா
மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்
எம்.எஸ்.எம். சப்ரி
ஷெல்லிதாசன்
எச்.எப். ரிஸ்னா

சிறுகதைகள்

தே. நிரோஷனி
நிலாக்குயில்
எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்

கட்டுரைகள்

கவிஞர் ஏ. இக்பால்
பி.ரி. அஸ்ஸ
கீதா கணேஷ்

நூல் மதிப்புரை

காவியன்
பீ. ஷைலஜா

வாசகர் கடிதம்

நூலகப்பூங்கா

நேர்காவல்

திருமதி. ஆயிஷா இப்ராஹீம்

சந்திப்பு
ரிம்ஸா முஹம்மத்

01. உங்கள் பிறப்பிடம், கல்லூரி வாழ்க்கை என்பன பற்றிக் கூறுங்கள் ?

மாவனல்லை நகரில் அமைந்துள்ள பசுமையான ஹிங்குலோயா எனும் கிராமத்தில் ஜனாப் முஹம்மட் ஷரீப், உம்மு றெஜீனா தம்பதியினருக்கு நான்காவது மகளாக 1942.07.02 ஆம் திகதி பிறந்தேன். ஆரம்பக் கல்வியை O/L வரையில் கற்று, அதில் சித்தியடைந்து, 1961.10.18 ஆம் திகதி ஆசிரியையாக நியமனம் பெற்று, அயல் கிராமமான கே/ தெல்கஹகொட வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியையாகக் கடமையேற்றேன்.

1963 ஜனவரி 23 ஆம் திகதி ஆசிரியப் பயிற்சியை ஆரம்பித்து 1964 டிசம்பர் 31 ஆம் திகதியில் பயிற்சி முடிவடைய 1965.01.01 இல் அயலூரான கே/ கிரிங்கதெனிய பதுரியா பாடசாலைக்கு நியமனம் பெற்றேன். பின் தொடர்ந்தும் 1972.01.02 இல் கிரிங்கதெனிய அந்நூர் வித்தியாலயத்திலும், 1978 இல் கனேதன்னை முஸ்லிம் வித்தியாலயத்திலும் சேவையாற்றி அதன் பின் சொந்த கிராமமான ஹிங்குலோயா ஸாஹிரா பாடசாலையிலும் சேவை செய்து 2002 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றேன். பாடசாலைகளில் 05 முதல் 11 வரையிலுள்ள மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்டினேன். சொந்த ஊரில் பாலர் பகுதியைத் தெரிவு செய்தேன். திருப்தியான சேவை செய்தேன். பல வருடங்கள் உதவி பகுதி தலைவியாக திறம்பட செயலாற்றினேன்.

அக்காலத்தில்தான் பழைய மாணவிகள் சங்கமொன்றை உருவாக்கி 10 அங்கத்தவர்களோடு தலைவராக இருந்து பாடசாலை முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்தேன். இன்றும் 13 வருடங்களின் பின் புதிய குழுவொன்றிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு நானும் போஷகராக இருந்து மாணவர்களின் நலனைக் கவனித்து வருகின்றேன். ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டுக் குழுவில் அங்கத்தவராக இருந்தபோது மாணவர்களின் ஒழுக்க நடவடிக்கைகளில் கடினமாக இருந்தேன். வெற்றியும் பெற்றேன்.

இன்றும் எனது
மாணவர்கள் என்னை
மிகவும்
கௌரவிக்கின்றனர்.
அது எனக்கு
பெருமிதத்தையும்,
மன நிம்மதியையும்
தருகின்றது.

02. உங்கள் குடும்பப்
பின்னணி பற்றிக்
கூறுங்கள்?

எனது உடன் பிறப்புக்கள் என்னுடன் சேர்த்து பத்துப் பேர். நான் நான்காவது பிள்ளை. மூன்று மூத்த சகோதரிகள் இளம் வயதிலே காலமாகி விட்டனர். என்னுடன் அடுத்த தங்கை ஒரு மனையியல் ஆசிரியை அவரும் ஓய்வு பெற்றுள்ளார். அடுத்த தங்கை O/L விஞ்ஞானப் பிரிவில் தேறியவர். அடுத்த தங்கைகள் இருவருமே O/L பரீட்சையில் தேறியவர்கள். தம்பிமார் இளமையிலே காலம் சென்றுவிட்டனர்.

நான் கிருங்கதெனியாவில் கற்பித்த காலம் 1969 ஆம் ஆண்டு எனது திருமண வாழ்க்கை ஆரம்பமானது. எனது கணவர் காத்தான்குடியைப் பிறப்பிடமாகவும், கண்டியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட ஜனாப் சின்ன மரிக்கார், ஜெய்னம்பு அவர்களின் புதல்வாரன முஹம்மது இப்ராஹிம் அவர்கள். எமது திருமணம் பெற்றோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டே நடைபெற்றது. அவர் ஒரு வர்த்தகப்பாட ஆசிரியராக பணி புரிந்து பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலையில் 1974 இல் பயிற்சியைப் பூர்த்தி செய்து பல பாடசாலைகளில் திறம்படச் சேவையாற்றினார். இருபத்தைந்து வருடங்கள் கண்டி மாவட்டத்தில் குருக்குத்தல மகா வித்தியாலயத்தில் சேவை புரிந்தார். ஊர் மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்ட ஒருவர் என்பதை அவர் காலஞ் சென்ற பிறகே அறிந்தேன்.

எனக்கு நான்கு பிள்ளைகள். மூத்தவர் எம்.ஐ. பஸ்ஹா. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக புவிவியல்துறை விரிவுரையாளர். இரண்டாவது மகன் எம்.ஐ. பர்ஹா ருஷ்தி. அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் மாவனல்லை பிரதேச சபை. மகன் எம்.ஐ. பஹ்மி வியாபாரத் தளமொன்றை நடத்துகிறார். அடுத்த மகன் எம்.ஐ. பஸ்லி சகோதரருடன் தொழில் புரிகிறார்.

எனக்கு பேரன்மார் இருவரும், பேத்திமார் நாட்வரும் உள்ளனர். எனது பிள்ளைகளோடும், சகோதரிகளோடும் இணைந்து கூட்டுக் குடும்பமாகவே

வாழ்கின்றேன். எனது பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்தில் கூடிய பங்காற்றியவர்கள் தாய் தந்தையருக்குப் பின் எனது சகோதரிகளே. இன்றும் அவர்கள் என்னையும், அவர்களை நானும் அனுசரித்தே வாழ்கின்றோம். எனது குடும்ப முன்னேற்றத்திற்கு கூடுதலான உதவிகளைப் புரிந்தவர் எனது கணவர்தான். 2000 ஆம் ஆண்டு ஹஜ் கடமையை முடித்து வந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் காலமானார்.

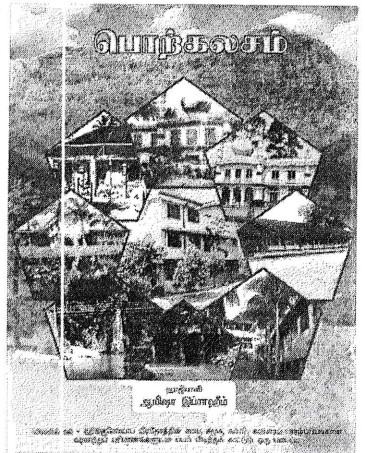
03. பல வருடங்கள் ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்டு ஓய்வு பெற்றுள்ளீர்கள். உங்கள் தொழில் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்?

பல வருட ஆசிரிய சேவையின் போது பல வகையான குண இயல்புடைய ஆசிரிய ஆசிரியைகள், அதிபர்கள், பகுதித் தலைவர், வகை வகையான குணாதிசயங்களையுடைய மாணவர்களைச் சந்தித்தேன். ஆனால் எவ்வித சலனமுமின்றி சேவை செய்தேன். அவர்களும் துணையாகவே இருந்தனர். இன்றும் பாடசாலைக்குச் சென்று வரும் பழக்கம் எனக்குண்டு. வறிய மாணவர்களுக்கான சில தேவைகளை செய்து வருகிறேன். சேவைக் காலத்தில் 5,11,13 ஆம் ஆண்டு மாணவர்களின் பெறுபெற்ற கௌரவப்படுத்த தனவந்தர்களின் உதவியோடு பரிசில்கள் வழங்கும் முறையொன்றை ஏற்பாடு செய்து வந்தேன். இனியும் தொடர வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

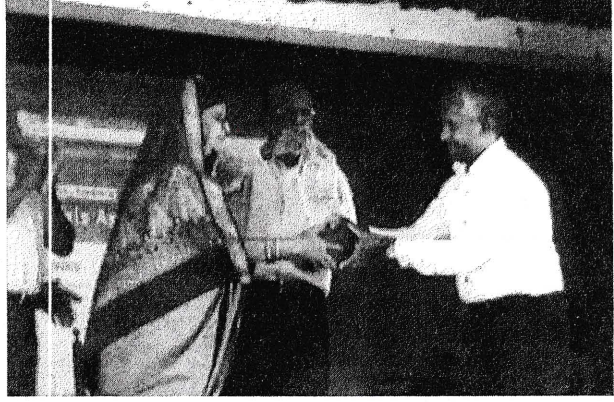
04. உங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் எவ்வகையான அல்லது யாருடைய புத்தகங்களை வாசிக்கிறீர்கள்?

ஆரம்ப காலத்தில் கல்கி, விகடன் போன்றவற்றோடு இஸ்லாமிய புத்தகங்கள், இந்திய, இலங்கை எழுத்தாளர்களின் எந்தப் புத்தகங்களாயினும் சரி, கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள் போன்றவற்றை வாசிப்பேன். சமூக சேவைகளுக்கு அழைக்கும் போது செல்வேன்.

05. பிறந்த ஊரின் பெருமையைப் பறைசாற்றும் விதமாக 'பொற்கலசம்' எனும் நூலை வெளியிட்டுள்ளீர்கள். அந்த நூல் வெளியீடு பற்றிக் கூறுங்கள்?

பொற்கலசம் என்ற
நூலை வெளியிட
முதல் ஆர்வம்
ஊட்டிய எனது
ஆங்கில
ஆசிரியரும்,
வித்தியாதிபதியுமான
D.M.S. மரிக்கார்
அவர்களை
பெருமையுடன்
நினைவுசூரிக்
கொள்கிறேன்.
அவர்தான்
பள்ளிவாசல்

சம்பந்தமான தகவல்களையும் வரலாற்றையும் சொன்னவர். மூத்த
மத்திசமும் கொடையாளருமான அல்ஹாஜ் எம்.எல்.எம். சமின் (மூத்த
மத்திசங்களில் ஒருவர் இன்றும் சுகமாக வாழ்கிறார். அவரது நீண்ட
ஆயுளுக்காக ஏக நாயனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்)

அடிமனதில் ஸாஹிராவைப் பற்றி எழுத வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்ட
போது, மரிக்கார் ஆசிரியர் வீட்டுக்குச் சென்றேன். அப்போது அவர் 1932ம்
ஆண்டு பாடசாலையின் நான்காவது தலைமை ஆசிரியர் திரு. எட்வட்
காலமது அவருடன் சேர்ந்து எடுத்த புகைப்படம் அதில் மாணவ மாணவிகள்
11 பேரும் இருந்தனர். அந்த படத்தை அவரிடமிருந்து வாங்கி வரும்போது
பாடசாலை அருகே சபுமல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் அல்ஹாஜ் முஸ்தபா கமால்தீன்
அவர்களின் மகன் சிறுதொகை பணத்தைத் தந்து உதவி செய்தார். அப்போது
புகைப்படத்தை ஸ்டூடியோவில் கொடுத்து சரிசெய்து கொண்டேன். அதன்பின்
2006 தொடக்கம் 2011 மே மாதம் வரை நண்பிகள், சகோதர ஆசிரியைகள்,
பழைய மாணவர்கள், ஊர்ப் பிரமுகர்கள், மூத்த தாய்மார்கள் ஆகியோரிடம்
சென்று தேவையான தகவல்களைப் பெற்றுக்கொண்டேன்.

இந்நூலை எழுத ஆர்வமுட்டியதின் பங்கு 1999 இல் ஆரம்பித்து 2012
வரை இயங்கிய பழைய மாணவிகள் சங்கத்தையே சாரும். அதன்
அங்கத்தவர்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான பெற்றோர்கள், பழைய மாணவ
மாணவிகள், தனவந்தர்களின் பங்களிப்பும் எனக்கு பொற்கலசம் நூலை
எழுத உதவியதெனலாம்.

06. பொற்கலசம் நூலை வெளியிட்ட போது நீங்கள் எதிர் கொண்ட
சவால்கள் என்ன?

சவால்கள் இல்லாமல் சாதனை இல்லை. சுமுகமான முறையில் சமாளித்து புத்தகத்தை வெளியிட்டேன் என்பதில் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

07. நூல் வெளியீட்டு முயற்சியில் நீங்கள் வெற்றி பெற்றீர்களா?

ஆம். நான் எதிர்பார்த்ததைவிட பூரண வெற்றி எனக்குக் கிடைத்தது மகிழ்ச்சிக்கூரியது.

08. பொற்கலசம் நூல் வெளியீட்டுக்குப் பின், வேறு நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபடவில்லையா?

ஆர்வமுள்ளது. பொற்கலசம் நூல் போன்று இன்னொரு நூலை வெளியீடு செய்ய பல்வேறுபட்ட தகவல்களைச் சேகரிக்கிறேன். என்னால் எழுத முடியாது போனால் எழுதுவதற்கு யாரிடமாவது சேகரிக்கும் தகவல்களைக் கையளிக்கவுள்ளேன். அல்லாஹ்வின் நாட்டம் எப்படியோ அப்படியே நடக்கட்டும். அல்லஹ்ம்துலில்லாஹ்.

இதுதவிர நான் எனது ஓய்வு நேரங்களை புத்தகங்கள் வாசிப்பதற்காகவும், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வாசிப்பதற்காகவும் பயன்படுத்துவேன். இந்தப் பழக்கத்தினால் ஏற்பட்ட அருட்டுணர்வினால் அவ்வப்போது ஒரு சில ஆக்கங்களையும் எழுதியுள்ளேன். எதிர்வரும் காலங்களில் முடிந்தால் அவற்றை ஒரு நூலாக வெளியிட முயற்சி எடுப்பேன்.

09. உங்கள் பல வருட ஆசிரியப் பணி அனுபவத்தின் அடிப்படையில் இன்றைய மாணவர்களின் இலக்கியப் போக்கு, எழுத்துத் துறை பற்றி என்ன கூறப் போகிறீர்கள்?

இலக்கியத் துறையில் கல்லூரி மாணவ மாணவிகள் பல துறைகளிலும் கதை, கட்டுரை, கவிதைப் போட்டிகள் போன்றவற்றிலும் சிறுகதை எழுதுவதிலும் ஆர்வமுடையவர்களாக திகழ்வது போற்றக் கூடியது என்பதை உணர்கிறேன்.

10. படைப்புகளுக்கான விமர்சனங்களை எப்படி நோக்குகிறீர்கள்?

படைப்புக்களை ஏற்றுக் கொண்டு திறந்த மனத்துடன் விமர்சிப்போரின் விமர்சனங்களை வரவேற்கிறேன்.

11. எதிர்காலத்தில் எத்தகைய பணிகளில், சமூக சேவைகளில் ஈடுபட உத்தேசித்துள்ளீர்கள்?

எதிர்காலத்தில் வறிய மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைக்கு என்னால் இயன்ற உதவிகளை எனது ஊர் தனவந்தர்களின் உதவியோடு செய்யவுள்ளேன். எமது கிராமத்தில் பெண்களுக்கான நூல் நிலையமொன்றை யாரும் நிறுவித் தருவார்களா என்ற ஆதங்கம் என் உள்ளத்தில் நீண்டகாலமாக உள்ளது. வசதி படைத்தோரை அணுக வேண்டும் என்பதும் எனது திட்டம். தற்போதுள்ள O.G.A அதனை நிவர்த்தி செய்யுமென எதிர்பார்க்கிறேன்.

12. வளர்ந்துவரும் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு தாங்கள் கூற விரும்புவது என்ன?

பல துறைகளில் ஈடுபடும் பெண்கள் நம்மத்தியில் உள்ளனர். அவரவர்களின் துறையில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, ஊர் வரலாறு, கண்டுபிடிப்புக்கள் என்பனவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பது எனது ஆசை.

13. திருமணம், பெண் எழுத்தாளர்கள் பலருக்கு கைவிலங்கு போட்டுள்ளது என்கிறார்களே. இதுபற்றி நீங்கள் என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்?

கணவர், பிள்ளைகளைக் கவனிப்பதோடு ஏனைய நேரங்களை திட்டமிட்டுக் கொண்டால் கைவிலங்கு தானாக அவிழ்ந்துவிடும். எதற்கும் முயற்சி தேவை.

14. படைப்பாளியின் திறமை எவ்வாறு கணிக்கப்படுகிறது என நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் எவ்வளவு தூரம் சமூகத்துக்கு பயன்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்து அவர்களின் திறமையைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

15. உங்கள் புத்தக வெளியீடுகளுக்கு உதவியாக அல்லது உந்து சக்தியாக இருந்தவர்கள் பற்றிக் கூற முடியுமா?

அல்ஹாஜ் எம்.எல்.எம் சமீன், டி.எம்.எஸ். மரிக்கார் இருவரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அத்தோடு தனவந்தர்கள், அதிபர், பள்ளி பரிபாலன சபையினர், செரண்டிப் விளையாட்டுக் கழகம். புத்தக வெளியீட்டுக்கான செலவில் பாதியை தந்துதவியவர்கள் தனவந்தர்களே. அவர்களுடன் எம்.ஜே.எம். பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளரான எனது அன்பு மாணவன் எம்.ஜே.எம் முஸம்மில் மற்றும் மௌலவி அஸ்மி, மாணவன் அஸ்மத் ஆகியோர் கணனி வடிவமைப்பைச் சிறப்பாக செய்து தந்தனர்.

இந்நூல் வெளியீட்டின் வெற்றிக்கு உதவியவர்களில் அதிபர் ஜனாப் நிஸாரூதீன், சகோதரி ஆயிஷா ஹாஷீம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

புத்தக வடிவமைப்பை ஆயிஷா ஹாஷீம் அவர்கள் செய்து தந்தார்கள். புத்தகத்துக்குப் பெயர் சூட்டியது எனது உற்ற நண்பி வசீலா இப்றாஹிம் ஆசிரியை என்பதையும் மறக்க முடியாது. இவர்களுக்கு எனது நன்றிகள் என்றென்றும் உரித்தாகும்.

16. எதிர்காலத்தில் எவ்வாறான நூல்களை வெளியிட உத்தேசம் கொண்டுள்ளீர்கள்?

நூல்களை வெளியிட ஆசை நிறையவே இருக்கிறது. ஆனாலும் வயதும் கூடிக் கொண்டே செல்கிறது. இதன் பின்தான் சிந்தித்து முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

17. மறக்க முடியாத சம்பவம் ஏதாவது உண்டா?

பாடசாலையில் நான் நான்காம் ஆண்டு படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது வகுப்பு ஆசிரியையின் கவனக் குறைவால் அச்சம்பவம் ஏற்பட்டது. அதாவது எனது பெயரைக் கொண்ட இன்னும் ஒரு மாணவி எனது வகுப்பில் இருந்தார். அவரின் புள்ளிகளை எனது பெயருக்கு குறிப்பிட்டு என்னை பரீட்சையில் தவறவிட, நான் ஓடி வந்து பெற்றோரிடம் கூற, எனது தந்தை விடைத் தாள்களை ஒத்துப் பார்த்ததில் நானே சித்தியடைந்திருந்தேன். அதே நிலை நியமனக் கடித விடயத்திலும் ஏற்பட்டது. எனது நியமனக் கடிதம் அவரது வீட்டுக்கே சென்றது. அவர் பாதியில் படிப்பை நிறுத்திவிட்டவர் என்று எனது உறவினரான எம்.சீ.எம்.எஸ். மரிக்கார் என்பவர் தபால்காரனை எமது வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து ஒப்படைக்க வைத்தார். இது எனது வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத சம்பவம்.

18. இதுவரை பெற்ற பரிசுகள், பட்டங்கள் விருதுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்?

படிக்கும் காலங்களில் பல பரிசுகள் பெற்றுள்ளேன். பொற்கலசம் வெளியிட்டமைக்காக பாடசாலை சார்பில் பழைய மாணவர் சங்கச் செயலாளர், பழைய மாணவிகள் சங்க இரண்டாவது அங்குராப்பணக் கூட்டம் 2011.02.24 ஆம் திகதி நடை பெற்ற போது எனக்கு விருதொன்று அளிக்கப்பட்டது.

19. இறுதியாக என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்?

உங்களுக்கு எனது மனமான நன்றிகள். உங்கள் பூங்காவனத்தில் அறிவு மலர்கள் என்றென்றும் பூத்துக் குலுங்க வேண்டும். உங்களின் இச்சேவை நீண்ட காலம் தொடர வேண்டும் என அல்லாஹ்வை பிரார்த்திக்கிறேன்!!!

மொழிக் கோழி

மொழி
உரைக்கும் மானிடரை
கண்டால்
மொழிக் கோழி
என்கிறார்களே..
அப்படியாயின்
கோழி மொழி கூறுமா
எனக் கேட்டான்
பேரன்...

ஆயிரம் முட்டையிட்டாலும்
ஆமை
அமைதியாய்த்தான் இருக்கும்
ஒரு முட்டையிட்டுவிட்டு
ஊருக்கெல்லாம் காட்ட
கோழி கொக்கரிக்கும்...

ஆயிரம்
குற்றங்கள் செய்துவிட்டு
அமைதியாய்த் தானிருப்பான்
மனிதன்
ஆமையைப் போல...
ஒரு சாதனையைப்
புரிந்துவிட்டாலோ
ஊருக்கே சொல்லித்திரிவான்
கோழியைப் போல...

என மொழிந்த பதில் கேட்டு
அழகாய் சிரிக்கிறான் பேரன்
அதன் அர்த்தம் புரியாமலேயே!!!

● ஏ.சீ. ஜீனா முஸ்தபா

நான் தான் மரணம்

நான் எப்போது வருவேன்?
எப்படி வருவேன்?
என்று யாருக்கும் தெரியாது!

என்னை யாரும்
அறியவும் முடியாது!
அறிந்தாலும் -
யாராலும் என்னை
தடுக்கவும் இயலாது!

நான் நேரத்திற்கு வருவேன்
ஒரு நொடியேனும்
முந்தி விடமாட்டேன்
ஒருபோதும்
பிந்திவிடவும் மாட்டேன்!

மனிதா..
என்னை காத்திரு
எதிர்பார்த்திரு
நானை நான் வந்தாலும்
ஆச்சரியப்பட ஏதுமில்லை!!!

● றாபி எஸ். மப்றாஸ்
- மருதமுனை

இலக்கிய அனுபவ அலசல் - 14

(கவிஞர். ஏ. இக்பால்)

இலக்கிய ஈடுபாடு பல்திறப்பட்ட நுணுக்கமான பார்வைக்கு வழிவகுக்கும். ஓர் இலக்கியப் படைப்பின் இயல்புகளை இனங்கண்டு அதனை விவரிக்கவும் விளக்கவும் இலக்கிய ஈடுபாடு ஏற்படுத்தும். வாசிக்கும் வல்லமையால் மனதை உறுத்திய குறிப்புக்களை எப்போதோ எழுதி வைத்திருந்தேன். அவற்றை இப்போது அலசும்போது புதுமையான எண்ணங்கள் எழுவதால் சிலவற்றை இங்கே தருகிறேன்.

01

1967 ஆம் ஆண்டு அ.ந. கந்தசாமி தினகரனில் “மனக்கண்” என்னும் சிறந்த நாவல் ஒன்றை எழுதினார். இந்நாவலில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் மூலம் ஒரு வாசகன் பெறும் தகவல்கள் அளப்பரியன. அவற்றை அட்டவணை செய்து பார்த்தல் அவசியம்.

“உயிருடனிருக்கும்போது கண்தானம் சட்டப்படி செய்ய முடியாது” என்ற உண்மை, வைத்திய சம்பந்தமான நூல் பிரான்ஸ் டாக்டர் பீஸரேரோலன்ட் என்பவர் எழுதிய புத்தகம், வைத்திய நுணுக்கங்கள், கிரேக்க நாடகாசிரியரான செபாக்கிளிஸ் எழுதிய ஈடிபஸ் ரெக்ஸ் நாடகம், துஷ்யந்தன் சகுந்தலை காதல், துட்டகைமுனுவின் மகன் சாலிய குமாரனுக்கும் பஞ்சசூலப் பெண் அசோகமாலாவுக்கும் ஏற்பட்ட காதல், இளவரசி மார்க்கிரட் காதல், அரிச்சந்திர புராணம், காந்திமகான் வாழ்க்கையை மாற்றிய காரணத்துக்கான நிகழ்வு, இளவரசர் அலிகான் ரீட்டா ஹேவொர்த் அந்நியோன்யம், லேக்ஸ்பியரின் ரோமியோ ஜூலியத், அறபு நாட்டுக் கதை லைலா மஜ்னூ, பெர்னாட்ஷா கூற்றுக்கள், புறநானூற்றுச் செய்யுள்கள், இராமாயனக் கதை, நளன் தமயந்தி தூது, சிலப்பதிகார இந்திரத்திரு விழா, அலெக்சாந்தர் கோடியல் சந்திப்பு, சுவாமி விபுலானந்தர் செய்யுள், வள்ளுவர் குறள்கள், பழமொழிகள், வழக்குச் சொற்றொடர்கள், நீட்சேயின் தத்துவ விளக்கம், சத்தியவான் சாவித்திரி கதை, ஆங்கிலக் கவிஞன் மில்டனின் கவிதைகள், பிரசித்தி பெற்ற குருடர்கள் வரிசை: துரியோதனனுடைய தந்தை திருதராஷ்டிரன், மாளவ தேசத்து சத்தியவானின் தந்தை, தேபஸ் மன்னன் ஈடிபஸ், யாழ்ப்பாடி, ஆங்கிலப் பெருங்கவிஞன் மில்டன், சிந்தாமணி என்னும் தாசியின் தொடர்பால் தன் கண்ணைத் தானே குத்திக்கொண்ட வைஷ்ணவப் பத்தன் பில்வமங்கள் கதை, சிந்தகன் என்னும் மேலைத்தேயச் சிற்பத் தோற்றம், பட்டினத்தார் பாடல்கள், இன்னோரன்னவைகள் அந்நாவலில் விரவிக் கிடப்பதைப் படிக்க முடியும்.

02

தன் மனைவியரின் கற்பற்ற தன்மையைக் கண்ட மன்னன், தினமும் ஒரு கன்னிப் பெண்ணை மணந்து மறுநாள் அவளைக் கொன்றுவிடுகிறான். கன்னிப் பெண்களைத் தேடிக்கொடுப்பவர் மந்திரிதான். கன்னிப் பெண்கள் தேடுவது கஷ்டமான நிலை ஏற்படும்போது, தந்தையின் அவதியைக் கண்ட மந்திரி மகள், மன்னனை மணக்க முன் செல்கிறாள். மன்னனைக் கவர்ந்து இரவில் ஒரு கதையைச் சொல்லி சுவாரஸ்யமான இடத்தில் அதைக் காலையானதும் நிறுத்திவிடுகின்றாள். இவ்வாறு மன்னன் கவனம் கதையின் பக்கம் இருக்குமாறு செய்து ஆயிரத்து ஓராம் இரவு கழிந்த பின் மன்னனின் மனமே மாறிவிடுகிறது. இக்கதையை அறியியில் “அல்புலைலா வலைலா” என்பர். அதாவது “ஆயிரம் இரவும் மேலும் ஓர் இரவும்” என்பதாகும். இதிலுள்ள கதைகள் இருநூறுதான்.

03

“மணிக்கொடி காலம் தமிழ் இலக்கியத்தில் புதுமைகள் பூத்த காலம், புதுவகை முயற்சிகள் முகிழ்ந்த காலம், பல்வகை இலக்கியங்கள் புதிய வடிவம் பெற்று உருக்கொண்ட காலம், வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு மையம்” என்று தமிழ் அறிந்தோர் விளக்கும் பத்திரிகைதான் மணிக்கொடி.

உலக இலக்கியத்தில் வேகமாக வளர்ந்து வந்த சிறுகதைகளுக்குச் சமதையாகத் தமிழ் சிறுகதையும் வளர வேண்டுமென்று ஆழமான சிந்தனையில் “மணிக்கொடி” எழுத்தாளர்கள் இயக்க ரீதியாக எழுந்தனர். அதன் விளைவால் மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களான கே. சீனிவாசன், வ.ரா. ராஜகோபால், பி.எஸ். ராமையா, ந. பிச்சமுர்த்தி, பெ.கொ. சுந்தரராஜன், புதுமைப் பித்தன், கு.ப. ராஜகோபாலன், சி.சு. செல்லப்பா, இளங்கோவன், சிதம்பர சுப்ரமணியம், பி.எம். கண்ணன், மௌனி போன்றோர் தமிழ் நாட்டின் மணிக்கொடிக் காலத்தில் கதாநாயகர்களாகும் போது, இலங்கையிலும் அதன் தாக்கம் ஆகர்ஷித்ததன் விளைவாக சி. வைத்தியலிங்கம், சோ. சிவபாதசுந்தரம், சம்பந்தன், இலங்கையர் கோன், ந. சிவஞானசுந்தரம் ஆகியோரும் சேர்ந்து அவ்விடத்தைப் பெறுகிறார்கள். இவர்களின் கதைகளில் அனேகம் கலைத்துவமுடையன. இளைய பரம்பரையினர் அவற்றைத் தேடிப்படித்தல் இலக்கிய பலத்தைக் கொடுக்கும்.

04

103 வருடங்களாக லண்டனிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த “டிட்பிட்ஸ்” என்னும் பத்திரிகை 1984 ஆம் ஆண்டு நின்றவிட்டது. அதற்கான காரணம்: வேலை நிறுத்தம்தான். வாரம் ஒன்றுக்கு ஒரு மில்லியன் இதழ்கள் விற்பனையான பத்திரிகை இது. இப்பத்திரிகையின் துணுக்கு வடிவம் எல்லோரையும் கவர்ந்துவிடும். இந்த வடிவத்தைப் பின்பற்றி முன்பு தினகரனில் உதவி ஆசிரியராகயிருந்த ஸெயினுல் ஹுசைன் சுட்சுடத் துணுக்குகளை சுவாரஸ்யமாகத் தருவார். வாசகர்கள் விழுந்தடித்து அதனையே முன்பு வாசித்துவிடுவர்.

05

ஆர்.எம். நௌஸாத் (என்.ஏ. தீரன்) என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு “தூது” என்னும் கலைத்துவ இலக்கிய ஏடொன்று சாய்ந்தமருதுவிலிருந்து வெளிவந்தது. சிந்தனைக்கு முதலிடம் கொடுக்கும் இச்சஞ்சிகை புதிய பரிமாணங்களையும், நவீன பரிணாமங்களையும் எதிர்பார்க்கின்றது. தரமான இலக்கியப் படைப்புக்கள், விமர்சனங்கள் கிடைக்காத காரணத்தால், கிடைத்தவை தரமில்லாததால், தமிழ் நாட்டில் “நடை” என்றும் ஏட்டை நிறுத்திவிட்டனர். அவ்விதம். தூது நின்றாவிடக்கூடாது. இலக்கியவாதிகள் கைகொடுத்தல் அவசியம். ஆனால் “தூது” நின்றாவிட்டது.

06

கர்நாடகாவில் தயாரிக்கப்பட்டு தேசிய விருதும் பெற்றுள்ள படம்தான் “தபரணா கதா” வாகும். இப்படம் ஓய்வு பெற்ற அரச ஊழியன் பென்ஷன் தொகையைப் பெறுவதற்குப் படும்பாட்டையே சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இப்படத்தைத் தயாரித்து நெறிப்படுத்திய விருது பெற்ற கிரிஷ்காஸரவல்லி என்பவரைப் பாராட்டிய கர்நாடக அசைசர் வீரண்ணா, “பென்ஷன் கிராஜ்” விடி, ப்ரவிடன் பண்ட் போன்றவற்றை அரச ஊழியர்களுக்கு யதார்த்தத்தில் ஓய்வுபெறும் நாளன்றே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்” என உறுதிமொழி கொடுத்தார். இது ஒரு வெற்றிப் படம்தான்.

07

மகாகவி மில்டன் தமது பதினாறாவது வயதில் ஆங்கில மொழியில் அழகு நடையில் அரிய தருத்துடைய எளிய கவிதைகளை இயற்றும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். அவரது கல்லூரி ஆசிரியர்களே அவரது கவிதைகளைப் படித்து அவருடன் மரியாதையாகப் பழகினார். மில்டனுக்கு இது பிடிக்காததால் ஆசிரியர்களிடம் கூறி வருத்தப்பட்டிருக்கிறார். கேம்பிரிஜில் கற்கும் போதே அவரது கலைத்துவ மிக்க கவிதைகளால் அவர் புகழ் மேம்பாடடைந்தது.

இங்கிலாந்தில் முதலாவது சார்லஸ் மன்னன் ஆட்சியை விரும்பாத மக்கள் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர். புரட்சியின் அவசியத்தையும் மன்னனின் குறைகளையும் அறிந்த மில்டன் ஆவேசம் நிறைந்த அழகிய கவிதைகளால் மக்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டினார். புரட்சியால் முடியாட்சி கவிழ்ந்து, புதிய அரசாங்கத்தில் பொறுப்புள்ள பதவி மில்டனுக்குக் கிடைத்தது. பத்தாண்டு காலம் மில்டன் க்ரம்வெல் ஆட்சியில் ஆஸ்தான கவிஞராக விளங்கினார். பதவியின் பெருமையில் மில்டன் ஓய்ந்திருக்கவில்லை. ஆடம்பர வாழ்வை அறவே வெறுக்கும் இயக்கமொன்றை ஆரம்பித்தார். மன்னர்களிடம் அபிமானமுடைய ஸ்டூவட் பரம்பரையினர் இவ்வியக்கத்தை எதிர்த்துக் கேலி செய்தனர். இவர்களது எதிர்ப்புகளுக்கெல்லாம் எளிமை வாழ்வின் மேன்மையைக் கவிதை மூலம் எழுதி வெளியிட்டு வெற்றி கண்டார்.

நாற்பத்தி முன்றாவது வயதில் மில்டன் தன் பார்வையை இழந்துவிட்டார். ‘க்ரம்சிவல்’ இறந்ததும் குடியாட்சி முடிவுற்றது. முதலாம் சார்லஸின் மகன்

பட்டத்துக்கு வர முயல்வதை மில்டன் கடுமையாக எதிர்த்தார். ஆனால் இரண்டாம் சார்லஸாக முதலாம் சார்லஸின் மகன் ஆட்சியைப் பெற்றான். இதனால் மில்டனின் கவிதைக்கு ஆதரவளித்தவர்கள் சிறைப்பட்டனர். கொடுமைக்குள்ளானார்கள். தூக்கிலுமிடப்பட்டனர். அரசாங்கம் மில்டனின் உயிருக்கே உலை வைக்க இருந்த காலம் அவர் லண்டனைவிட்டு நீங்கி எட்டாண்டு வாழ்ந்தார். இத்துன்பச் சூழ்நிலையிலும் அவர் எழுத்தைப் பலமாக்கினார். உலகம் வியக்கும் “இழந்த சுவர்க்கம் - PARADISE LOST” காவியத்தைப் படைத்து இன்பங் கண்டார்.

மில்டன் அரசாங்க ஆதரவை இழந்து, கண் பார்வையை இழந்து, மனைவியை இழந்து நின்ற போதும் நம்பிக்கையை இழக்காது உறுதியாகப் பற்றி நின்றார். இந்த நெருக்கடிக் காலத்தே “இழந்த சுவர்க்கம்” காவியத்தை அடுத்தது, “மீண்ட சுவர்க்கம்”, “சாம்சன்-டிஸைலா” ஆகிய உலகப் புகழ் பெற்ற இலக்கியங்களைப் படைத்தார்.

1974 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 08 ஆம் திகதி ஒரு கண்ணாடி மைக்கூட்டையும், இறகால் உருவான ஓர் எழுதுகோலையும் பிரிட்டிஷ் மியூஸியம் அறுநூறு பவுண் விலை கொடுத்து வாங்கி தம் கருவூலத்தில் பார்வைப் பொருளாகப் பத்திரப்படுத்தியது. இவ்விரு பொருட்களுக்கு உரிமையாளர் 1674 ஆம் வருடம் நவம்பர் 08 ஆம் திகதி மறைந்த மகாகவி மில்டன் அவர்களேதான். இந்த மைக்கூடும் எழுதுகோலும் சிருஷ்டித்த இலக்கியங்களின் பெருமைதான் இன்னும் பிரிட்டிஷ் மக்கள் இவற்றைப் பாதுகாத்துப் பார்வையிடுகின்றனர்.

மகாகவி மில்டனின் “இழந்த சுவர்க்கம் - PARADISE LOST” உலக காவியத்தின் கதாநாயகன் “சாத்தான்” ஆகும். இதே போல் “இபுலீஸ்” என்னும் சாத்தானைக் கதாநாயகனாக்கி, அழுத்கமையைச் சேர்ந்த ஆமீத் புவவர் என்பவர் ‘இபுலீசு படைப்போர்’ என்னும் காவியத்தை வெளியாக்கியிருக்கின்றார். அந்த நூலுடைய நாயகன் தன் வரலாறு கூறும் கவிதைகளைத் தருகின்றேன்.

“அந்தனர்வாக்குணர்ந்தழ் காமநன்கைரில்வாமும்
வெந்துறைமரைச்சார்கோத்ர வழிபினிர்கணக்கர்மீறான்
சுந்தர்ப்புதல்வரான செய்குலெவ்வை மரைக்கார்
சந்ததிஅப்துர்ரகுமான் லெவ்வையின்றோன்றலானேன்

மதினாவைநாடிபெங்கண் முகம்மதரெழுந்துசென்ற
வதிசயவருடமோரா யிரத்தின்மேன்முன்னூறாமான்
டதனிலேமுகர்ரமாறாந் திகதிஜும் ஆவின்பின்னர்
வதுளையிற்கத்த்புகாமி தென்பவன்பாடினானே.”

இவ்விதம் வாசித்த அருபவத்தில் அறுநூறுக்கு மேற்பட்ட துணுக்குகளைப் பல வருடங்களுக்கு முன்னே எழுதி வைத்தவற்றில் சிலவற்றை உங்கள் முன் தந்துள்ளேன். வாசித்துப் பாருங்கள்!!!

(இன்னும் தொடரும்)

அனர்த்தங்கள் ஏன்?

பரந்த கடல் விரிந்த பூமி
பசுமை மிக்கச் சோலைகள்
இங்கிதமான இளந் தென்றல்
இசை பாடு பட்சியினங்கள்!

விண்ணைத் தொடு மலை முகடுகள்
வளைந்தோடும் நதிகள்
கண் சிமிட்டும் தாரகைகள்
தண்ணொளி தரும் வெண்ணிலா
நறுமணம் கமழும் நந்தவனங்கள்
மழை பொழிய வைக்கும் வெண் முகில்கள்
இவை அனைத்தும்
வல்ல அல்லாஹ் எமக்களித்த
அருட் கொடைகள்

ஆனால்..

'இவை யாவும்
இன்று நாசகாரச் சக்திகளாக மாறிவிட்டன..
இவையனைத்திற்கும்
நன்றி செலுத்த மறந்துவிட்டோம் நாம்!

இன்று..

ஆர்ப்பரிக்கிறது கடல் ஆழி
அனல் கக்கிறது பூமி
புயலாகின்றது தென்றல்
சரிந்து விழுகின்றன மலைகள்
சூடுகாடாகின்றன சோலைகள்
பிரவாகிக்கின்றன நதிகள்
பேரிடியைத் தருகின்றன மேகங்கள்
இத்தனை அனர்த்தங்களும்
கருணைமிகு அல்லாஹ்வின்
கடுஞ்சினத்தின் பிரதிபலிப்பே - இதனால்
ஈமாணக் காப்போம்
இதய சுத்தியைப் பெறுவோம்!!!

● வஸீலா ஷரீப்

உறுவுகள்

சிறுகதை

● ஹட்டன் தே. நிரோஷனி

மௌனம் அழகானது. அதிலும் இயற்கையின் மௌனம் உலகத்தின் தியானம் போன்றது. மௌனமாய் தியானிக்கும் உலகத் தாயிடம் கொஞ்சி விளையாடுவதாய் கூவும் குயிலின் ஓசையும், மரங்களின் சலசலப்பும், பறவைகளின் கீச்சிடலும் பரதனின் மனதைக் கொள்ளையடித்து பரவசமுட்டிக் கொண்டிருந்தது. மெய் மரந்து வெளியுலகை ரசித்துக் கொண்டிருந்த பரதனை பிஞ்சுக் கரங்களால் கட்டி அனைத்தான் விஜய். தன் ஐந்து வயது மகன் ஏதோ குறும்பு செய்துவிட்டு தாய்க்கு பயந்து ஓடி வந்துள்ளான் என்பது பின்னாலயே துரத்திக் கொண்டு வரும் பைரவியை பார்த்ததுமே புரிந்துக் கொண்டான் பரதன்.

புன் சிரிப்புடன் ஓடி வந்த பைரவி,

'டேய் விஜய் அம்மா கிட்ட வா இல்லனா அம்மா கோவம் வாடா தங்கம்' என குழந்தை மொழியிலே கெஞ்சினாள். மெதுவாக பரதனுக்கு கண் சிமிட்டியவள் செல்லப் பார்வையுடன் விஜய்யை தூக்கிக் கொண்டு குளியலறைக்குள் நுழைந்தாள். சிறிது நேரத்திற்குள் குளியலறையின் உள்ளே தாயினதும் மகனினதும் சிரிப்புச் சத்தம் வெளியே ஒலித்தது. இந்த சிரிப்பொலி இவ்வீட்டில் கேட்க எத்தனை வருடங்களாய் தவம் இருந்தோம். இதற்கெல்லாம் காரணமானவள் இன்று இங்கு இல்லை. ஆம் அவர்களுக்கு வாழ்க்கையை காட்டியவள் ப்ரியா. பூரித்துப் போயிருந்த பரதனின் நினைவுகள் கடந்த காலத்தை நோக்கி நகரத் தொடங்கின.

காலம் மிக வேகமாக ஓடக் கூடியக் கூடியது. ஆம் பரதனும் பைரவியும் பெற்றோர் விருப்பத்துடன் காதல் திருமணம் செய்துக் கொண்டவர்கள். பைரவி அமைதியான அழகு கொண்டவள். பார்ப்பவர் மதிக்கத்தக்க தெய்வீக முகம் கொண்டவள். மற்றவர் மனம் நோகாமல் நடந்துகொள்ளும் குணம் கொண்டவள். பரதன் துரு துருவென்று இருப்பான். நகைச்சுவை உணர்வுகொண்டவன். மிகவும் நல்லவன். மனதில் பட்டதை பட்டென்று பேசக் கூடியவன். மற்றவர்களை எளிதில் புரிந்துக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு கொண்டவன்.

பரதன் ஓர் அரச நிறுவனத்தில் கடமை புரிபவன் காசு பணத்திற்கு குறைவில்லாத குடும்பம். இவர்களது குடும்பத்தில் எல்லா செல்வமும்

நிறைந்திருந்தாலும் திருமணமாகி எட்டு வருடங்கள் ஆகியும் பிள்ளைச் செல்வத்துக்கு மட்டும் வழி இல்லாமல் இருந்தது. இறைவனின் ஒவ்வொரு விளையாட்டிற்கும் ஏதோ ஓர் அர்த்தம் இருப்பது பாவம் பரதனின் பெற்றோருக்குப் புரியவில்லை. தன் மருமகளை, மகளாகவே எண்ணி வாழும் உயர்ந்த உள்ளம் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் தனக்கு வயதான காலத்தில் கொஞ்சி விளையாட ஒரு பேரப்பிள்ளை இல்லையே என்ற ஏக்கம் அவர்களை மிகவும் வாட்டி வதைத்தது.

பைரவியும் வேண்டாத தெய்வங்கள் இல்லை. தனிமையில் அழுவதே அவளுக்கு வேலையாகியது. இவை போதாது என்று உறவினர்களினதும் அபலவர்களினதும் குத்தல் பேச்சுக்கள் வேறு.

'என்னமா பைரவி ஏதும் நல்ல விஷயம் இல்லையா?' என்று ஆரம்பிக்கும் பக்கத்து வீட்டு கலா அக்காவைத் தொடர்ந்து சரோஜனி ஆரம்பிப்பாள்.

'அடியே விஷயம் தெரியுமா உனக்கு எங்க நாத்தனாருக்கு ரெட்டப்பள்ள பொறந்திருக்கு பாவம் உனக்குத்தான் கடவுள் இன்னும் வழியக் காட்டல்' இது நிச்சயமாக அவர்களுக்கு கவலை இல்லை என்பது மட்டும் உறுதி.

தினம் தினம் நொந்துப் போன இவர்களின் மனதைப் பந்தாடுவதே பலரின் வேலை ஆகியது. பரதனுக்கும் அலுவலகத்தில் இதே நிலைமைதான்.

'மச்சான் மகனுக்கு பர்த்டே பார்ட்டி வச்சிருக்கேன். கண்டிப்பா வந்துரு' என்பான் ஒருவன்.

'ஏன் பரதா நீ எப்போ எங்களை இன்வைட் பண்ணப் போறனு' கேட்பான் இன்னொருத்தன். இவர்களின் துயரத்திற்கு இருவரின் காதலே மருந்தாக இருந்தது. ஒருவருக்கு ஒருவர் மருந்தாக வாழ்ந்து வந்தனர்.

கோயில் கோயிலாக ஏறி இறங்கியும் எந்தப் பயனும் இல்லாமல் போகவே இறுதியாக வைத்தியத்தை நம்பலாம் என்ற முடிவுடன் வைத்திய பரிசோதனைக்குச் சென்றனர். இருவரையும் பரிசோதித்த வைத்தியரின் முடிவு இவர்களுக்கு மரண வேதனையை தந்தது. பெண்மையின் முழுமை தாய்மை என்பார்கள். ஆனால் தாயாகும் பாக்கியம் பைரவிக்கு இல்லை என்பதுதான் வைத்தியர்களின் முடிவு. வாழ்க்கையே இருண்டு போனது. இருவரும் நடைப்பிணமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இந்த சூழ்நிலையில் தான் பைரவிக்கு இன்னுயொரு இடி விழுந்தது. ஆம் பரதனுக்கு மறுமணம் செய்யும் பேச்சு ஆரம்பமாகாது. பைரவி மீது கொண்ட தாய்மையான காதலால் முடிவாக அதை மறுத்துவிட்டான். ஆனால் தன் குறையால் தன் கணவனின் குடும்பத்திற்கு ஓர் வாரிசைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்ற ஏக்கத்தினால் பைரவி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பரதனிடமிருந்து விலகி நடக்க ஆரம்பித்தாள். பாவம் பைரவி அவள் வேதனை அவளுக்கு.

இப்படியே வாழ்க்கை ஓடிக் கொண்டிருக்கும் போதுதான் பரதனின் அலுவலகத்திற்கு புதிதாக வந்து சேர்ந்தாள் ப்ரியா. பெயருக்கு ஏற்றாற் போல் ப்ரியமானவள். பேரழகி என்று கூற முடியாவிட்டாலும் பார்ப்பவர் ரசிக்கும் எளிமையான அழகு கொண்டவள். எல்லோரிடமும் எளிமையாக பழகக் கூடியவள். கள்ளாங் கபடமற்ற மனம் கொண்டவள். அவளின் கள்ளமில்லா பார்வை அனைவரையும் கொள்ளை கொண்டது. ப்ரியாவின் இயல்பான நடத்தை பரதனின் மனதையும் சிறிது ஆட்டி வைக்கத்தான் செய்தது. நொந்துப் போயிருந்த பரதனின் மனதுக்கு ப்ரியாவின் அன்பான வார்த்தை ஆறுதல் தந்தது.

கலங்கமற்ற அன்பு யாரையும் கலங்க செய்வதுதானே. பரதன் ப்ரியாவை திருமணம் செய்வதாக முடிவெடுத்திருந்தான். இது சம்பந்தமாக முதலில் பைரவியிடமும் பெற்றோரிடமும் பேசி சம்மதம் வாங்கினான். பைரவிக்கு தன் உயிர் தன்னை விட்டு விலகுவதாய்த் தோன்றியது. அவள் உணர்வற்ற ஐடம் போலானாள். அவளால் முடிந்தவரை அழுது தீர்க்க முடியும். இதைத் தவிர வேறு என்னதான் அவளால் செய்ய முடியும்? வார்த்தைகள் இன்றி தலையசைத்தாள். பரதன், ப்ரியாவிடம் விருப்பம் கேட்பதற்காக தகுந்த சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

ஒரு நாள் அலுவலகத்தில் தன் நண்பனின் திருமணத்திற்கு சென்றபோது தனிமை கிட்டியது. நேரம் பார்த்து ப்ரியாவிடம் தன் நிலைமையைக் கூறியவன்,

'ப்ரியா நான் சத்தியமா பைரவிய நேசிக்குறேன். அது பொய்யில்ல. அதைப் போல உன் மேல எனக்கு வந்த பாசமும் பொய்யில்ல. நீ விரும்பினால் என்ன கல்யாணம் பண்ணி, எங்க வீட்டுக்கு ஒரு வாரிசு பெற்றுத்தர முடியும். எங்க குடும்பத்த சந்தோசமா பார்த்துக்க முடியும். நான் கட்டாயப்படுத்தல உன் விருப்பம் எதுவோ அதைச் சொல்லு' எனக் கூறி முடித்தான் பரதன்.

சற்றும் கலங்கமில்லாத நிலவாக மின்னும் முகத்துடன்,

'பரதன் எனக்கு ஒரு நல்ல ப்ரண்டா உங்கள ரொம்பப் பிடிக்கும். அதனால் உங்களுக்கு நா ஒரு விடயம் சொல்லுறேன்.. சரின்னு பட்டா செய்ங்க.. இல்லன்னா பரவாயில்ல.. உங்க இஸ்டம் எதுவோ அதைப் பார்க்கலாம்' என்று கூறியவளிடம், சட்டென எதுவாக இருந்தாலும் கூறும்படி ஒருவித தவிப்புடன் கேட்டான் பரதன்.

'நா சொல்றது சரியா தப்பானு எனக்குத் தெரியல.. மனசல பட்டதச் சொல்லுறேன்.. நானும் நீங்களும் பொறந்து வளர்ந்த இந்த நாடல் எத்தனையோ குழந்தைங்க அப்பா, அம்மா இல்லாம இருக்காங்க. நம்மளோட அப்பா, அம்மா கையப் பிடிச்சி நட பழகுன இந்த மண்ணுல விழுந்தா தூக்கிவிடக்கூட ஆள் இல்லாம எத்தனையோ குழந்தைங்க இருக்காங்க பரதன். அவங்கல்ல ஒருத்தருக்கு ஏன் நீங்க ஓர் உறவ கொடுக்கக் கூடாது? எனக் கேட்டவளின் முகத்தை அமைதியாகப் பார்த்த வண்ணம் இருந்தான்

பரதன். அவன் ஏதோ ஒரு குழப்பத்தில் இருப்பவனைப் போலக் காணப்பட்டான்.

‘உங்களையே நம்பி வந்தவங்க உங்க மனைவி.. அவங்கள் விட்டுட்டு நீங்க இன்னுமொரு கல்யாணம் கட்டுணா ஒரு மனைவிக்கு கணவன்னு சொல்லு ஒர் உறவு இல்லாம போயி தனியாகி விடுவாங்க. உருவாகாத ஒரு குழந்தைக்காக ஒரு உறவு இல்லமல் ஆக்காமல், உருவாகிய உறவுக்காக ஏங்குற ஒரு குழந்தைக்கு ஏன் ஒரு உறவு கொடுக்கக் கூடாது? ப்ரியாவின் வார்த்தைகள் அவன் மனதில் ஒரு புயலையே வீசிக் கொண்டிருந்தது. எவ்வித வார்த்தையும் இன்றி அவ்விடத்தைவிட்டு நகர்ந்தவன் காரை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குச் சென்றான்.

‘பைரவி.. பைரவி.. எங்க இருக்காய்? நீ சிக்கிரம் வா ஒரு இடத்துக்கு போகனும்’ என்று அவசரமாக அழைத்தவனை கலங்கிய கண்களுடன் ஆச்சரியமாகப் பார்த்தவள்,

‘எங்க போகனும்?’ என்றாள். அவ்விடம் வந்த பைரவியை கட்டியணைத்து நடந்தவற்றை கூறினான் பரதன். நா முட்டாள் தனமா உன்னை இழக்கப் பார்த்தேன். நமக்கான சொந்தத்த கடவுளே நமக்கு தருவார் என்று கூறியவாறு அவளை சற்றும் தாமதியாது ஒரு சிறுவர் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்றான்.

அங்கு இவர்களைப் பற்றிய பல்வேறு தகவல்களை சேகரித்துக் கொண்ட பின்னர் பல கோரிக்கைகளுடன் குழந்தை ஒன்றைக் கொடுக்க அவர்கள் சம்மதித்தனர். பல குழந்தைகளை பார்வையிட்டவர்களுக்கு விஜய்யைக் கண்டதும் மிகவும் பிடித்துப் போயிற்று. பிறகென்ன பரதனின் வீட்டிலும் தாலாட்டுக் கேட்கத் தொடங்கியது. பரதனும் பைரவியும் ஒரு தனி உலகத்தில் வாழ்வதைப் போன்று விஜய்யின் குறும்புகளில் திளைத்திருந்தனர். இவர்களின் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையில் ஐந்து வருடங்கள் எவ்வாறு ஓடியது என்றே கூற முடியாது. இன்னும் மூன்று நாட்களில் விஜய்யிற்கு ஐந்தாவது பிறந்த தினம் வருகின்றது. அதற்கு பரதன் கொடுக்கப் போகும் பரிசு என்னவென்று இன்னும் பைரவிக்குத் தெரியாது. ஆனால் பரதன் முடிவு செய்துவிட்டான்.

விஜய்யின் குட்டி கைகளோடு கைகோர்த்து விளையாட அவனுக்கு ஓர் தங்கை வேண்டும். அவர்களுக்கு ஓர் பெண் குழந்தை வேண்டும். இன்னும் மூன்று நாட்களில் அவர்கள் வீட்டில் மீண்டும் சிறு குழந்தையின் அழுகை ஒலி இனிய மெல்லிசையாய் ஒலிக்கப் போகின்றது. தாய்மை கருவுறுவதினால் மட்டுமே கிடைப்பதில்லை. ஒரு பெண் இரண்டு வயதில் பொம்மைக்கு உணவூட்டி தாலாட்டும் போதே தாயாகி விடுகின்றாள். பெண் தாய்மையடைவதில்லை. தாய்மையுடனேதான் பிறக்கின்றாள்!!!

(முற்றும்)

மலர்களும் மந்திரமும்

நிலையாமைப்பின் நியதி கூறி,
மாயைகளின் நிதர்சனம் காட்டி,
தினமெம் வாசல் முற்றத்திலே,
புன்னகைக்கும் மலர்களின் தரிசனம்
அன்பான உலகின் அணுகுதலுக்கு
ஆழமான உதாரணம்!

தினம் நீர் ஊற்றி, உரம் சேர்த்து
வளர்த்தாலும்,
மலர்ந்திடும் மாலைக்குள் உதிரந்திடும்!

உண்மையது புரியும் போது,
மண் வாசனை உரிமையும் இதுவென்பதை
மானிடர் உணர்வர்!

மாண்புறு வைபவங்களில்,
கண்ணிய விழாக்களில்,
மலர் அலங்கரிப்புகளும்,
மலர் மாலைகளும்,
சந்தோஷ வரிகளால்
சங்கீதமிசைத்து
இனிமையான சாத்தியங்களை
இரசனையாக எழுதும்!

பண்ணிய செய்வினைகளால்
சிறுமைப்பட்டு வாழ்ந்தாலும்
அந்திம ஊர்வலத்திலே,
மலர் ஊர்தியிலே
புனிதனாக பயணிக்கிறான் மனிதன்!

இலகுவில் ஏற்பதில்லை
வாழுங் காலத்தில் கல் நெஞ்சனாக
முரணாக வாழ்ந்தான் என்பதைவிட
மலர்த் தோட்டங்களையெல்லாம்
கல்லறையாக மாற்றினான் என்பதற்காக!!!

● பதுளை பாஹிரா

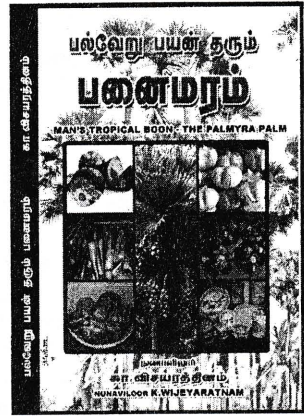
பல்வேறு பயன் தரும் பனைமரம்

நூல் மதிப்பீடு

● காவியன்

இலக்கிய ஆய்வு நூலுக்கான 'எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்' வழங்கிய 'தமிழியல் விருது - 2011' என்ற பரிசைப் பெற்ற செந்தமிழ் செழிக்கும் யாழ் மண்ணில் நுணாவிலூர் எனும் பூங்காவில் மலர்ந்தெழுந்த நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'பல்வேறு பயன் தரும் பனைமரம்' என்ற ஆய்வு நூலொன்று அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலில், பல்வேறு பயன் தரும் பனைமரம், சங்க இலக்கியங்களில் பவனி வரும், விலங்குகளும், பறந்து பறந்து கீதம் பாடும் பறவைகளும், புகழ் நாடாது ஊதியம் பெறாது தீந்தேன் தரும் தேனீக்கள், மண்ணின் மாண்பும் மரத்தின் மாட்சியும், ஐந்திணைகளில் அமைந்த பதினான்கு வகையான வேறுபட்ட கருப்பொருள்கள், தேசத்துக்குப் பொருத்தமான தொழில்நுட்ப முறைகள், தொல்காப்பியம் - அகநானூறு - சிலப்பதிகாரம் காட்டும் கரணவியல், ஆண் பெண் பேதம் பேசும் தமிழ் இலக்கியப் பாங்கு, உலகரங்கில் நேர்மையும் தலைமையும், கலப்புத் திருமணம், இயமராசன் தமிழனுக்கு அளித்த வரம், ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு, உலக நெறியான மனித நேயம், குடும்பமும் ஒற்றுமையும், கல்வியின் வருங்காலம், பூவுலகைப் படித்தல், சொர்க்கம் தரும் சுகம், இலக்கியம் சார்ந்த போட்டிகள், மனிதநேயத் தொடர்புகள், சொர்க்கம்! நரகம்! மறுபிறப்பு! கற்பனையா? நிசமா?, உலக சமாதானம் பேசும் இலக்கியங்கள், மகப்பேற்றிலும் மகத்தான உலக சாதனை படைக்கும் பெண்கள், மனித உரிமைகள் அன்றும் இன்றும், சனப்பெருக்கம் உலகிற்கோர் ஏற்றம் ஆகியவை பற்றிப் பேசப்பட்டுள்ளன. இவை இலக்கியம், இதிகாசம், உலகரங்கு, வாழ்வியல், மனிதநேயம், விலங்கியல், வானியல், பொருளாதாரம், தாவரவியல் ஆகிய பொருட்பிரிவுகளின் அடக்கமாகும்.

மனிதனுக்குமுன் தோன்றிய பனைமரம், அதன் கதை, காணப்படும் நாடுகள், தோற்றுவாய், கிளைப்பனை, பனை பற்றிப் பேசும் இலக்கியங்கள், பனையின்

சிறப்பு, பனை தரும் உணவுப் பொருட்கள் - பதநீர், நூங்கு, பனம்பழம், ஓடியல், பனங்கிழங்கு, பூரான், புழுக்கொடியல், பனஞ்சோறு, ஓடியற்பிட்டு, பனை தரும் உணவிலிப் பொருட்கள் - பனை ஓலை, காவோலை, மனை மட்டை, பனை ஈர்க்கு, கங்குமட்டை, பன்னாடை, பணிலில், உலகில் சுமார் 14 கோடி பனை மரங்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் செய்திகள் போன்ற பல விடயங்கள் கூறப்படுகின்றன.

சங்க நூல்களில் இலக்கியம், அறிவியல், வாழ்வியல், இயற்கை வளம், உயிரியல், அறவியல் போன்றவை நிரம்பி வழிதலைக் காண்கின்றோம். இவையின்றி அவை உயிர் பெறாதெனலாம். மண்ணைப் பார்த்து விலங்குகள் பவனி வருவதையும், விண்ணைப் பார்த்துப் பறவைகள் பறந்து கீதம் பாடுவதையும் கண்ணுற்று அளவிலா ஆனந்தமடைகிறோம். சங்க இலக்கியங்களான தொல்காப்பியம், அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம் ஆகிய நூல்களில் பல்வேறுபட்ட விலங்கினங்களும், பறவையினங்களும் பேசப்பட்டுள்ள பாங்கினையும் காணலாம்.

ஒரு தேன் கூட்டில் ஓர் இராணித் தேனீ, பல ஆயிரம் ஆண் தேனீக்கள், பல்லாயிரம் பெண் உழைப்பாளித் தேனீக்கள் ஆகிய மூவகைத் தேனீக்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றன. ஒரு சாதாரணத் தேன் கூட்டில் இருபதாயிரம் (20,000) முதல் முப்பதாயிரம் (30,000) வரையான தேனீக்கள் உள்ளன.

மண், மரங்களுக்கு முன்பும், மரங்கள் மனிதனுக்கு முன்பும் தோன்றியவை. மண்ணின்றி மரங்களில்லை. மரங்களின்றி மனித வாழ்வு நிறைவில்லை. மண், மரங்கள், மனிதன் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றுடனொன்று இறுகிய தொடர்பிலுள்ளன. இவையின்றி உலகமுழில்லையெனலாம். நிலம் பற்றியும், மண் பற்றியும், மரங்கள் பற்றியும் சங்க இலக்கியங்களில் நிறையப் பேசப்பட்டுள்ளதையும் காண்கின்றோம். மரங்கள் முப்பத்தெட்டுக்கோடி (38,00,00,000) ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியவை.

கரணவியல் (சடங்கு முறைகள்) பற்றித் தொல்காப்பியம், அகநானூறு, சிலப்பதிகாரம் ஆகிய சங்க நூல்கள் காட்டும் வேறுபட்ட சடங்கு முறைகளையும் காண்கின்றோம். தொல்காப்பியர் காலத்திலும், அகநானூற்றுக் காலத்திலும் பார்ப்பான் மணவிழாவிற் பங்கேற்கவில்லை. ஆனால், சிலப்பதிகாரத்தில் முதன்முதலாகப் பார்ப்பான் பங்கேற்று, தம்பதியினர் தீவலம் வந்து, மணவிழா நிறைவு பெற்றுள்ளது.

தொல்காப்பியம், குறுந்தொகை, புறநானூறு, திருக்குறள், திருமந்திரம், மனுநீதி நூல், நீதிநெறி நூல்கள், பழமொழிகள், திருவாசகம், பாரதியார் கவிதைகள், கண்ணதாசன் பாடல்கள் ஆகிய நூல்களில் ஆண், பெண் ஏற்றத் தாழ்வுகள் தரப்பட்டுள்ளன.

திருமணங்களிற் பல நடைமுறைகள் உள்ளன. அவற்றில் கலப்புத் திருமணம் ஒன்றாகும். அதுபற்றி இவை ஒரு சிலவாகும்:- (1) இணைப்பறவுக் கலப்பு

மணம், (2) வெவ்வேறு இனங்களுக்கிடையே நிகழும் திருமணம், (3) நாடுகடந்து சென்று அங்குள்ள ஆண், பெண்ணை மணம் புரிதல், (4) இனக் கலப்புத் திருமணம், (5) கணவன் மனைவி போன்று பிறரோடு இணைந்து வாழ்தல் ஆகியனவாம். கலப்புத் திருமணத்திலும் நன்மைகளும், தீமைகளும் உள. ஆனால் நீண்ட வாழ்நாளில் கலப்புத் திருமணத்தால் தீமைகளைவிட அதிக நன்மைகளே கிட்டும் எனலாம்.

‘குடும்பமும் ஒற்றுமையும்’ என்ற ஆக்கத்தில் - குடும்பம் என்பது கணவன், மனைவி, குழந்தைகள், உறவினர் எல்லாரும் ஒன்றுகூடி வாழும் ஒரு சமூக அமைப்பு. இதுவே இல்லற வாழ்க்கையுமாகும். அது அன்று நிலைத்திருந்தது. இன்று அது சிதைந்து, ‘தனிக் குடித்தனம்’ ஆகிவிட்டது. சங்ககால அறிவுரைகள், நம் முன்னோர் வாழ்ந்து விட்டுச் சென்ற வாழ்வியல் முறைகள், எச்சங்கள், பிறர் அனுபவங்கள் யாவும் எம்மை ஆற்றுப்படுத்தி நிற்க, குடும்பமும் ஒற்றுமையும் சீர்பெறும் என்பது திண்ணம்.

டாக்டர் சிவ தியாகராஜா அவர்களின் அணிந்துரையும், செல்வன். பிரவின் யெயராசா அவர்களின் அட்டைப்பட ஓவியமும் இந்நூலை மேலும் அலங்கரித்து நிற்கின்றன. இந் நூலைப் பெற விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய விலாசம்:-

K. Wijeyaratnam,
35, Southborough Road,
Bickley, Bromley, Kent.
BR1 2EA

Total pages:- 212

Publishers:- Wijey Publication

Telephone No. 020 3489 6569

E-mail :- wijey@talktalk.net

Price per copy:- £3.99 + postage charges.

“பூங்காவனம்” கிடைக்கும் இடங்கள்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை கொழும்பு - 06
பூங்காவனம் பதிப்பகம் - கல்கிசை

ப்ரியமான வாசகர்களே!

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்களை வழங்குவதன் மூலம் ‘பூங்காவனம்’ சஞ்சிகையின் தொடர் வளர்ச்சிக்கு உதவுங்கள்!

வழி பிறக்குமா?

ஊழி முழுவதும்
பாளிகாட்டும்
துஷ்பிரயோகம்
மனித பண்பை இழித்து
நையாண்டி செய்கிறது!

பாலியல் கொடுமை
செவிமடுத்து
சிதைந்துவிட்டன
காதின் குருத்து!

கைக்கூலிக் கொடுமை
கலவரம் செய்கிறது
இதய வீட்டில்!

லஞ்ச ஊழல்
படுகொலை செய்கிறது
சட்டத்தை!

கறுப்புப் பணத்தால்
சிலர் வாழ்வு
வெண்மையாய் உள்ளது..
பலர் வாழ்வு
வறுமைக் கத்தியால்
கழுத்து துண்டித்து
மண்ணில் உரமாகிறது!

யாப்புக்கள் பல
தண்டிக்கும் விதம்
கோப்புக்களில் இருந்தாலும்
வேப்பஞ் சுவைதான்
ஏழைகள் நாவிற்கு!

பலிவாங்கும்
மனிதக் கூட்டத்துடன்
நட்பு வைத்தால்
வழி கிடைக்குமா?
வலி பிறக்குமா?

என் புலம்பல் கேட்டு
என் செல்லப்பிராணி
என்மேல் தொடுத்த வழக்கு..
மனிதனிடம்
நீதி இல்லாததால்
மனிதப் புலம்பலை
நிறுத்திக்கொள்கிறேன்!!!

● மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்
கட்டுக்கெலியாவ

வாசகர் கவனத்திற்கு

தாங்கள் அனுப்பும் பணப்புக்களை தப்பக் செய்து மின்னஞ்சல் வாயிலாக அனுப்பி வைப்பின், பூங்காவனம் விரைவாக வெளிவர அது பேருதவியாயிருக்கும். ஆதலால் தயவுசெய்து மின்னஞ்சல் செய்ய முடியுமானவர்கள் இதை கருத்தில் கொள்ளுமாறு அன்பாக வேண்டுகின்றோம்.

பிள்ளை மனம்

சிறுகதை

● நிலாக்குயில்

'அம்மா அண்ணா அடிக்கிறான்மா' என்று அழுதபடியே சுரேன் கத்தவும் பதறியபடி முன் ஹோலுக்கு விரைந்து வந்தாள் பவித்ரா. அங்கு கவின், சுரேனுடன் மல்லுக்கட்டிக் கொண்டிருந்தான். அருகில் விளையாட்டுச் சாமான்கள் எல்லாம் சிதறிக் கிடந்தன. விளையாட்டுக் காரின் சில்லுகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக காணப்பட்டன. பவித்ராவுக்கு விளங்கிவிட்டது. அவர்கள் இருவருக்கும் இந்த விளையாட்டுக் கார்தான் பிரச்சினை. இருவர் முதுகிலும் சுள்ளென்று இரண்டு அடிகள் கொடுத்தாள். அதன் பிறகுதான் பிள்ளைகள் தமது சண்டையை மறந்துவிட்டு மூலையில் போய் உட்கார்ந்து அழுதுகொண்டிருந்தார்கள்.

வழமையாகவே மூத்தவனான கவினின் கையில் கொடுத்தே எந்தப்பொருளையும் தம்பி சுரேனுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்குமாறு பவித்ரா கூறுவாள். கவின் பொறுப்பாக இருந்து சின்னவனையும் தன்னோடு இணைத்துக்கொண்டு இருவரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்றே பவித்ரா விரும்பினாள். அதனாலேயே இருவரையும் அழைத்து கவினின் கையில் பிஸ்கட் பக்கற்றைக் நீட்டினாள். தம்பிக்கும் கொடுத்து பகிர்ந்து சாப்பிடுமாறு இருவரையும் சமாதானப்படுத்தி அனுப்பி வைத்தாள். அவர்களுக்குள் இப்படி சின்னச் சின்ன சண்டைகள் வந்தாலும் உடனே தீர்ந்துவிடும். அவள் அவர்களை அப்படித்தான் பழக்கியிருந்தாள்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் பவித்ராவின் கணவன் அந்த விளையாட்டுக் காரைக் கொண்டுவந்து பிள்ளைகளுக்கு கொடுத்திருந்தான். அப்பவே பவித்ரா சொன்னாள்.

'என்னங்க.. ஒன்னு வாங்கிட்டு வந்திருக்கீங்க..? இவனுகள் ரெண்டு பேர பத்தியும் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்தானே'

'ஆமா பவி. அதுக்காக எல்லாத்துலயும் ரெண்டு ரெண்டா வாங்க முடியுமா?' என்று சிரித்தபடியே கணவன் கூறிவிட்டான்.

ஆம். அதுவும் சரிதான். இருவருக்கும் உடை, டைசுக்கிள், பேனை, புத்தகம் ஒரே வடிவில் இருவேறு நிறத்தில் பீங்கான்கள், சப்பாத்துக்கள், ஸ்கூல் பேக் என்று வாங்க வேண்டும். தற்செயலாக உண்மையில் யாராவது ஒருவனின் பேனை காணாமல் போனால் கூட மற்றவனுக்கும் சேர்த்தே வாங்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வீட்டில் பவித்ராவுக்கு நிம்மதியாகவே இருக்க முடியாது.

‘அம்மா தம்பிக்கிட்ட மட்டும் ரெண்டு பேனா இருக்கு’

‘நீதான் காணாமப் போட்டுட்டியே’

‘ஆனாலும் எனக்கு வேணும்மா’ என்றெல்லாம் அழும்போது ஆரம்பத்தில் அவள் அதைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. ஆனால் காலப்போக்கில் அது அவர்களுக்கிடையில் ஈகோ பிரச்சினையாக வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் மிகவும் அக்கறை காட்டினாள். அதன் பலன்தான் சுரேனுக்கும், கவினுக்கும் முதுகில் கிடைத்த அடிகள். அடித்ததையிட்டு அவள் வருத்தப்படவில்லை. ஏனெனில் அடிக்காமல் விட்டால் இருவரும் பெரியவர்களானது எல்லாவற்றுக்கும் இப்படித்தான் பொறாமைப்படுவார்கள், சண்டைபோடுவார்கள், பொறுப்பே இல்லாமல் நடந்துகொள்வார்கள் என்று என்று தெளிவாக விளங்கி வைத்திருந்தாள். பவித்ரா இவ்வாறெல்லாம் யோசிப்பதற்கும் காரணங்கள் இருந்தன. அவள் தனது கடந்த காலத்தை மீட்டிப் பார்த்தாள்.

அப்போது பவித்ராவுக்கு ஏழு வயதிருக்கும். அவளுக்கு அடுத்தாக இரண்டு தங்கைகள். ஒருத்தி புவனா. மற்றவள் ப்ரியா. முறையே ஆறு, நான்கு வயதைக் கொண்டவர்கள். பவித்ராவை விட அவர்கள் இருவரும் நிறமானவர்களும் கூட. பவித்ரா அப்பா போல என்றும் மற்ற இருவரும் அம்மா போல என்றும் எல்லோரும் சொல்லும்போது பவித்ராவுக்கு ஏதுவும் புரியவில்லை. அவள் எதையும் காதில் வாங்காமல் விளையாடிக்கொண்டே இருப்பாள். பிஞ்சு மனமல்லவா? வெள்ளையாக்க்தானே இருக்கும். அந்தப் பிஞ்சு மனங்களில்தானே நஞ்சையும் விதைக்கின்றார்கள் பெரியவர்கள்? பவியின் வீட்டுக்கு அன்று மங்களம் மாமி வந்திருந்தாள். பிள்ளைகள் மூவருக்கும் ஒரே கொண்டாட்டம். மாமி படலையைச் சாத்திவிட்டு வரும்போதே மூவரும் முற்றத்துக்கு விரைந்து ஓடிச் சென்றார்கள். அது மங்களம் மாமிதான் என்று உறுதியாக தெரிந்த பின்பு மீண்டும் வீட்டுக்குள் ஓடி வந்து,

‘அம்மா.. அம்மா.. மங்களம் மாமி வந்திருக்கிறாங்க’ என்று மூத்தவள் பவித்ரா குரல் எழுப்பினாள்.

‘ஓடி வாங்க அம்மா.. அம்மா எங்க போயிட்டாங்க?’ என்றபடி புவனாவும், ப்ரியாவும் துள்ளிக்குதித்தபடி வந்தார்கள்.

பிள்ளைகள் மூவரும் ஓரேயடியாக அழைத்ததால் சமையலறையிலிருந்து வந்து பார்த்தாள் பங்கஜம். அம்மாவும், மங்கலம் மாமியும் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது மூன்று பிள்ளைகளும் விளையாடப் போய்விட்டார்கள். மங்களம் மாமி பகல் உணவும் சாப்பிட்டுவிட்டு கொஞ்ச நேரம் களைப்பாறியபின் போவதற்கு தயாராகினார்.

பங்கஜம் பிள்ளைகள் மூவரையும் அழைத்து மாமிக்கு டாட்டா சொல்லுமாறு கூறினாள். அப்போது மங்களம், தான் அவர்களுக்காக கொண்டு வந்திருந்த பார் சலை புவனாவிள் கையில் கொடுத்தாள். மூத்தவள்

பார்த்துக்கொண்டிருக்க புவனாவிடம் மங்களம் கொடுக்கிறாள் என்றோ, நான் இருக்கும்போது தங்கச்சிக்கு கொடுக்கிறாவே என்றோ யாருக்கு தோன்றவில்லை. மாமி போன பிறகு பார்சலைப் பிரித்துப் பார்த்தார்கள். அதில் பழங்கள், டொபிகள் காணப்பட்டன. புவனா தனக்கு நிறைய எடுத்துக்கொண்டாள். ப்ரியா அழுததால்,

‘தங்கச்சி சின்னப் பிள்ள தானே. தங்கச்சிக்கு இன்னும் ரெண்டு டொபி கொடும்மா’ என்று பங்கஜம் புவனாவிடம் சொன்னாள். பவித்ராவுக்கு உள்நுக்குள் ஏதோ செய்தது. அது என்னவென்று அவளுக்கு அப்போது புரியவில்லை.

இப்படியே கொஞ்ச நாள் கழிந்தது. பங்கஜம் ஒருநாள் டவுனிலில் உள்ள தன் கணவனின் கடைக்கு பிள்ளைகள் மூவரையும் கூட்டிச் சென்றிருந்தாள். அப்போது கடைக்கு வந்திருந்த சிலரும்,

‘மூவரும் உங்கள் குழந்தைகளா?’ என்று கேட்டதற்கு ஆம் என்றார் பவித்ராவின் அப்பா சுந்தரம்.

‘மூத்தவள் உங்கள மாதிரி இருக்கா அண்ணே. இவங்க ரெண்டுபேரும் உங்க மனைவி மாதிரி இருக்காங்க’ என்றார்கள்.

பங்கஜம் பவித்ராவைப் பார்த்தாள். பவித்ரா தந்தையைப் பார்த்தாள். பவித்ராவின் சின்ன இதயத்துக்குள் சிக்கல் தோன்றியது.

நான் தந்தை மாதிரி என்கிறார்களே.. நான் அம்மா மாதிரி இல்லையா? நான் அம்மாவின் பிள்ளை இல்லையா? அப்பாவின் பிள்ளை மட்டும் தானா? என்றுதான் அப்போது அவளுக்கு யோசிக்கத் தெரிந்தது. காலப்போக்கில்தான், தன் தந்தையின் கருமைக்கே தன்னை ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்கள் என்பதை பவித்ரா ஓரளவு ஊகித்துக்கொண்டாள். பவித்ரா சொல்லுமளவுக்கு கருப்பு நிறம் இல்லை. மாநிறத்தைவிட சற்று நிறம் குறைந்தவள். ஆனால் தங்கைகளிருவரின் கையுடன் அவளது கையை வைத்துப் பார்த்தால் அவளைவிட தங்கைகள் நிறமானவர்கள் என்பது பவித்ராவுக்கும் புரிந்தது.

கொஞ்ச நாட்கள் கடந்தன. ஒருநாள் ஊரிலிருந்து வந்த சித்தி முறை கொண்ட பெண்ணொருத்தி, பங்கஜத்தின் தங்கை கொடுத்தனுப்பிய பையைப் பிரித்து அதில் காணப்பட்ட தைத்த ஆடைகளை பவித்ரா பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதே, சித்தி இளையவர்களிருவருக்கும் ஆடைகளைக் கொடுத்தாள். பவித்ராவுக்கு பச்சை நிறம்தான் பிடிக்கும் என்றாலும் அவர்கள் இருவரும் எடுத்து மிஞ்சியது போக விருப்பமில்லாத சிவப்பு நிற ஆடைதான் பவித்ராவுக்கு மிஞ்சியது. பவித்ராவுக்கு விளங்கிவிட்டது. எல்லோரும் தன்னைப் புறக்கணிக்கின்றார்கள். தான் தங்கைகளைவிட நிறமில்லை என்பதால் அவர்களைத்தான் எல்லோரும் விரும்புகின்றார்கள். புவனாவுக்கும், ப்ரியாவுக்கும்தான் எல்லாப் பொருட்களும் கிடைக்கும். தனக்கு கொடுக்குமாறு சொல்லி அனுப்பும் பொருட்கள்கூட ஓர வஞ்சனையால் தங்கைகளுக்கே கொடுக்கப்படும் என்று அவளுக்கு

நன்றாக விளங்கிவிட்டது. அப்படியென்றால் தனக்கு கிடைக்காதது அவர்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடாது என்ற வைராக்கியம் அவளின் சிறிய மனதுக்குள் வலுக்கட்டாயமாக திணிக்கப்பட்டுவிட்டது. அவள் ஈகோ பிரச்சினைகளுக்கு ஆளானாள். தான் நினைப்பது சரியா தவறா என்றுகூட தெரியாத அவளது பிஞ்சு மனசுக்குள் இத்தனைப் பூகம்பங்கள் வெடித்துக்கொண்டிருந்தன. தருணம் பார்த்துக் காத்துக் கிடந்தாள் பவித்ரா. சொல்லி வைத்தாற்போல ஒருநாள் அவளது மாமா கொழும்பில் இருந்து வந்திருந்தார். முன்பெல்லாம் வீட்டுக்கு யாராவது வந்தால் ஓடிவந்து அம்மாவிடம் சொல்லும் மகிழ்ச்சி இப்போது பவித்ராவுக்கு இல்லாமலேயே போயிருந்தது. யாராவது வருகின்றார்கள் என்றாலே அவளுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. யார் கண்ணிலும் படாமல் எங்கேயாவது ஓடிவிடலாம் போல தோன்றியது. சிரித்துப் பேசுவது மாறி, எப்போதும் முகத்தை உம்மென்று வைத்துக்கொள்வதே அவளுக்கு வாடிக்கையாகிவிட்டது.

எல்லோரும் செய்த, செய்கின்ற தவறை மாமாவும் செய்தார். கொழும்பிலிருந்து கொண்டு வந்த கைக் கடிக்காரத்தை புவனாவுக்கு கொடுத்தார். அவள் அதைக் கட்டிக்கொண்டு சிட்டாக வலம் வந்தாள். நேரம் பார்க்கத் தெரிந்த பவித்ராவுக்குக் கொடுக்காமல், எதுவும் தெரியாத புவனாவுக்கு கொடுத்த அவமானம் பவித்ராவின் கண்களில் கண்ணீரை வரவழைத்தது. நெஞ்சு விம்மித் துடித்தது. மாலையில் மாமா செல்லும்போதுகூட அவருக்கு பக்கத்தில் வந்து டாட்டா காட்ட அவள் விரும்பவில்லை.

மாலை மங்கி இருள் கௌவத் தொடங்கியது. கை கால் அலம்புவதற்காக கடிக்காரத்தைக் கழற்றி வைத்தாள் புவனா. கடிக்காரத்தை மறந்துவிட்டு புவனா அப்பால் சென்ற பிறகு பவித்ரா அதனை களவாக எடுத்து வந்து கொல்லைப் பக்கம் சென்றாள். ஒரு கல்லில் அந்தக் கடிக்காரத்தை வைத்து இன்னொரு கல்லால் உடைத்துச் சிதறடித்தாள். துண்டுத்துக்களான அந்தக் கடிக்காரத்தை அள்ளியெடுத்து தன் பிஞ்சுக் கரங்களால் ஒரு குழியைத் தோண்டி அதில் புதைத்துவிட்டு மண்ணைப்போட்டு முடினாள். உதட்டோரத்தில் ஏதோ சாதித்துவிட்ட வெற்றிச் சிரிப்பு இழையோடியது. மனசுக்குள் ஒரு குரூர திருப்தி ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகும் இவ்வாறு எத்தனையோ நிகழ்வுகள் நடந்துவிட்டன.

காலங்கள் கடந்தன. பருவங்கள் மலர்ந்தன. தான் செய்வது பிழை என்றும் தான் இனிமேல் யாருக்கும் மனசளவிலும் துன்பம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற எண்ணமும் பவித்ராவின் மனதில் பதிந்துவிட்டது.

‘அம்மா தம்பிக்கு பசிக்குதாம். சாப்பாடு தாங்க’ கவின் வந்து கேட்டான். சண்டைகளை மறந்து இப்போது தம்பிக்காக உணவு கேட்டு வந்திருக்கிறான் கவின். அப்படியே அவனை அள்ளியெடுத்து ஆரத்தமுவி நெஞ்சோடு அணைத்துக்கொண்டாள் பவித்ரா. அவன் அவளைக் கட்டிக்கொண்டு மீண்டும் சொன்னான்.

‘அம்மா சீக்கரம் தாங்கம்மா. இன்னக்கி நான் தம்பிக்கு ஊட்டி விடுறன்’!!!

மறுமையின் தொடக்கப் புள்ளி

மண்ணுயிர்களுக்கு
மரணமுண்டு என
மறையவன் வகுத்துவிட்டான்
மானிடன் என்ன செய்வான்?

ஐனனம் உண்டெனில்
மரணமும் உண்டு
இது உலக நியதி!

மரணத்தைக் கண்டு
அதிர்ச்சி கொள்வதேன்?
பகைவன் மாண்டான் என
குதாகலிப்பதேன்?

மரணத்தை வென்றோர்
எவருமில்லை..
அது வரும் நேரம்
யாரும் அறிந்ததில்லை..
மரண வேதனையைத்
தாங்க முடியாது..
அது தெரிந்தால்
மனிதனால்
தாங்க முடியாது!

ஏகாந்த வேளைகளிலும்
ஏகனை நினைத்திடுவோம்..
நல்ல மரணம் எம்மை
ஆட்கொள்ள அவனிடமே
இறைஞ்சிடுவோம்!

மரணம் என்பது
வாழ்வின் முற்றுப் புள்ளியல்ல
அது நிரந்தர மறுமை வாழ்வின்
தொடக்கப் புள்ளியே!!!

● எம்.எஸ்.எம். சப்ரி - பூவெலிகட

உணர்வுடனும் கிராமியச் சுவைகள்

● கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸ்ஸீஸ்

தனது மாமாவின் மகளை திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு தாய் தனது மகனிடம் கேட்டுக்கொண்டபோது அதை விரும்பாத மகன் தாயாருக்கு தன் உள்ளத்து உணர்வுகளை பின்வருமாறு தெரியப்படுத்துகிறான்.

“நாகப் பழத்திலேயும்
நற் காசான் பூவிலேயும்
காகச் சிறகிலேயும்
கடுங் கறுப்பு என்
மாமன் மகள்”

இதனை அறிந்த அவனது மாமாவின் மகள் கோபமடைந்து கவி மூலம் அவனுக்கு பின்வருமாறு பதிலளிக்கிறாள்.

“சாலக் குருடா
சன்டாலனே பொடியா
ஊத்து மடுக் கண்ணா
உனக்காரும் கெடைப்பாளோ”

மகள் வருத்தப்படுவதை அறிந்த அவளின் தாய் இவ்வாறு பாடி அவளை தேற்றுகிறாள்.

“பிள்ளைச் சிரிப்பிலேயும்
பிஞ்சு மொகத்திலேயும்
கொள்ளை அழகு எந்தன்
கொழக் கொழுந்தாம் - இந்தக்
கொமரி இவள்”

எப்போதும் கலகலப்பாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் இருப்பவன் மூசா. அதனால் அவனுக்கு அந்த கிராமத்தில் ஒரு தனி மரியாதை இருந்து வந்தது. நல்லவன் என்று பெயர் எடுத்திருந்தான். இவனுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டதால் முகம் வாடிப்போனான். இதனை அறிந்த ஒரு கிராமத்தவர் அவனை நோக்கி பின்வருமாறு வினா தொடுக்கிறார்.

“வாசப் பிலாவே
எங்கட
வழிப் பாட்டு கும்பலமே
மூசாந்த நிலவே
ஓண்ட மொகம்
வாடிப் போனதென்ன”

இதனைக் கேட்டு தனது சோகத்தை பின்வருமாறு புரிய வைக்கிறான் மூசா.

“கட்டிக் கறந்த நாகு
கனுவுக்கு வந்த நாகு
தட்டிச் சொறிந்த நாகு
இப்ப
தலை கெலப்பி பாக்குதில்லே”

இதற்கும் மேலால் ஒருபடி சென்று இவ்வாறும் தொடர்ந்து அவன் பாடுகிறான்.

“ஒட்டி ஓரவாடி
ஒன்றாகத் தானிருந்து
கட்டில் கண்ட கன்று
எட்டி என்னை
ஓதைக்குது கா”

ஒரு கூலித் தொழிலாளியின் கஷ்டம் பின்வரும் பாடல் மூலமாக கிராமிய நயத்துடன் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

“கல்லுமோ
பச்சைக் கல்லு
வண்டிலும்
ஓட்ட வண்டில்
செல்லுவதோ
ஓடஞ்ச ரோட்டு
சென்றடைய முடியாமே
அழுவராண்டி
சின்ன ராசன்”

திருமண வயதைக் கடந்து நீண்ட காலமாக வாழ்வின்றி பெருமூச்சோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு கன்னியானவள் தன் உள்ளத்துச் சோகங்களை அள்ளிக்கொட்டி தான் சார்ந்த சமுதாயத்தை சாடியுள்ளாய் பின்வருமாறு பாடுகிறாள்.

“காதோரம் நரை வந்து
கன்னி என்னைப்
பாக்குது!

என்
கன்னி முத்திப்
போனதற்கு
சாட்சியமும் சொல்லுது!

வந்த வரன்
அத்தனையும்
வழி மாறிப் போவது!

இந்த மன
ஆசைகளை
புரிஞ்சிக்காமச் செல்லுது!

அழகிருந்தும்
படிப்பிருந்தும்
ஆறும் என்னப் பாக்கலே!

சொள சொளயா
பணங் கொடுக்க
ஏழை எம்மால் முடியலே!

உடுகின்ற பெரு மூச்சி
ஊட்டுக்குள்ள
நெறையது!

அது படுகின்ற
சுவரெல்லாம்
படு வானுக்கு சாயுது!”

இலங்கையில் 1970ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் அறிமுகமானது இடத்துக்கு இடம் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய வசதி கொண்ட திரான்சிஸ்டர் ரேடியோ. அதற்கு முதல் 'குருண்டிக்' இன ரேடியோக்கள் பாவனையில் இருந்தாலும் அவைகள் அளவில் பெரியதாகவும், பெரிய பட்டரிகள் போடக்கூடியதாகவும், உயரத்தில் ஏரியல் கட்டக்கூடியதாகவும் இருந்தது. அதனால் அவைகளை இடம் மாற்றிக் கொண்டு செல்வது கஷ்டமான காரியமாக இருந்தது. இந்நிலையில் திரான்சிஸ்டர் ரேடியோவைக் கண்ட ஒரு சிறுமி மன உற்சாகத்தால் குதூகலித்துப் போகிறாள். அவளது சந்தோச அலை பின்வரும் கவி மூலம் தெரியப்படுத்தப்படுகிறது.

“அப்புக்காமி வாங்கி
வந்தார்
யப்பான் நாட்டு
ரேடியோ!

சுப்பு லட்சுமி மக
சுந்தரம்பா
பாக்க அதை
ஓடி வந்தா!

தொட்டு தொட்டுப்
பாத்ததிலே
தொடரான சந்தோசம்!

பட்ட மரம் துளிர்ந்தது போல்
பரவசம் அவ
மனசினிலே!

எல்லோருக்கும்
சொல்லிச் சொல்லி
எடுத்து அதை
காட்டி வந்தா!

பல் தெரிய
சிரித்துக் கொண்டு
ஆடிப் பாடி
மகிழ்ந்து வந்தா!”

(முற்றும்)

மண் குதி(ர்)ரை மயக்கங்கள்

காண்பது எல்லாம் நிஜமாகுமா
கருதுவது எல்லாம் சரியாகுமா
எடுத்த முடிவே முடிவாகுமா
எண்ணிப் பார்ப்பதும் தவறாகுமா?

கசப்பு எல்லாம் விஷமாகுமா
கறுப்பு யாவும் வெறுப்பாகுமா
இனிப்பும் ஒருநாள் திகட்டிடலாம்
இன்பம் கூட கசந்திடலாம்!

அமைதிக் கடல்தா னெனக்கருதி
அருகே மாளிகை கட்டுகிறாய்
ஆற்று மணலின் மேட்டினிலே
காற்று வாங்கி உறங்குகிறாய்!

நல்லவ ரென்று நீ நினைத்தோர்
நாளை எதிரியாய் மாறிடலாம்
தூர விலத்தி நீ வைத்தோர்
துயரை நீக்க தோள்தரலாம்!

மயக்க மில்லா மனமிருந்தால்
மாய மான்கள் என்ன செய்யும்
நிதானத் தோடுநீ முடிவையெடு
நித்தம் வெற்றிக ளுனதாகும்!!!

● ஷெல்லிதாசன் - திருகோணமலை

சிறுவர்களும் சிறுவர் இலக்கியமும்

● கீதாகணேஷ்

இலக்கியங்கள் காலத்தின் இருப்புக்களைப் பதிவுசெய்வதோடு மனிதனைப் பண்படுத்தும் சாதனங்களாகவும் விளங்குகின்றன. குறிப்பாக சிறுவர் இலக்கியங்கள் இவ்வகையில் முதன்மையும் முக்கியத்துவமும் பெறுகின்றன. இலக்கியத்தின் உள்ளீடாக விளங்கும் மனித சமூகத்தின் பதிவுகள் நேர்முகமானவையாக விளங்க வேண்டுமாயின் மனிதன் மனிதப் பண்புகளுடன் வாழவேண்டும். இதற்கு சிறுபராயமாகிய அத்திவாரம் பலமாக இருத்தல் வேண்டும்.

இப்பராயத்தில் அவர்கள் வாழும் சூழல், வளர்க்கும் பெற்றோர், கல்வி போதிக்கும் ஆசிரியர்கள், கற்கும் நூல்கள் எனப் பல தரப்பட்ட கூறுகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இவற்றுள் சிறுவர் இலக்கியங்கள் தொடர்பில் நோக்கின், சிறுவர்களுக்கான இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் கற்றறிந்தவர்களால் படைக்கப்படுகின்றன. இதில் இவர்கள் தமது வித்துவச் செருக்கை விடுத்து இலகு மொழியில் படைக்கும் போதுதான் அவ்விலக்கியம் வெற்றிபெறுகிறது. சிரஞ்சீவித்துவம் அடைகிறது.

சிறுவர் இலக்கியத்தில் முதன்மைப்படுத்தப்படுபவர்கள் சிறுவர்கள். மாறிவரும் உலகின் வளர்ச்சிப் போக்கிற்கு அஞ்சிய பெரியவர்கள், சிறுவர்களும் தாம் இயக்குகின்ற வேகத்திற்கு ஏற்ப இயங்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பைத் திணிக்கிறார்கள். இதனால் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கும், சிறுவர்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு தாரப்படுத்தப்படுகிறது. விளைவு, இயற்கையாகப் பழுக்க வேண்டிய பழங்களை பிஞ்சிலேயே செயற்கை முறையில் பழுக்க வைத்து உண்டதும் நோயுற்பத்திக் கூடமாக சரீரம் மாறுவதைப் போன்ற நிலைக்கு சமனாகவே சிறுவர்களின் நிலையும் காணப்படுகிறது.

பிஞ்சிலே பழுக்க வைத்துவிட்டு அவர்கள் வளர்ந்ததும் அவர்களின் தீய செயல்களைக் கண்டு பெற்றோர்கள் வெகுண்டெழுவது முட்டாள்தனத்தின் வெளிப்பாடுகளே. இத்தகைய கையறுநிலைக்குட்படும் போதுதான் சிறுவர் இலக்கியத்தின் தேவைப்பாடு உணரப்பட்டு சிறுவர்களின் கதைகளையும், பாடல்களையும், நாடகங்களையும் தேடிச்செல்ல வேண்டி ஏற்படுகிறது.

'பள்ளிக் கூடம் விட்ட நேரம்
பாதி வழிக்கு வந்து
துள்ளி குதிக்கும் என்னைத் தூக்கி
தோளில் போடும் அம்மா'

என பிள்ளைகள் வீட்டில் பாடுவதோ, அம்மா இவ்வாறு தோளில் போட்டுக் கொள்வதோ முன்னேறிவிட்ட நமது உலகில் நிகழ்வதில்லை. பிள்ளைகள் பாடசாலைச் சூழலில் கற்றலோடு கற்றலாக சிறுவர் பாடல்களையும், கதைகளையும் படிக்கின்றனரேயன்றி வீட்டில் இத்தகைய நிலை பூச்சியத்தான்.

சிறுவர்களின் உள்ளத்தில் இயற்கை நேசிப்பு, உறவுகளின் ஒற்றுமை, உண்மை நட்பு, பொதுநல எண்ணப்பாங்கு என்பவற்றை கதையோடு கதையாக ரசனைமிகு பாட்டோடு இலகுவாகக் கலந்து ஊட்டும் வகையில் சிறுவர் பாடல்களும் கதைகளும் விளங்குகின்றன. இவற்றைவிடுத்து பிள்ளையை இருத்தி வைத்து அறம் போதிப்பதும் இயற்கையைப் பாதுகாக்கக் கூறுவதும் சாத்தியமற்றவை.

சிறுவர்களுக்கு ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே வர்ணப்படங்களுடனான புத்தகங்களைக் காண்பித்தல், கதைப்படங்களைக் காண்பித்தல், சிறியளவிலான பாடல்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தல் போன்றவற்றின் மூலம் சிறுவர் இலக்கியத்தில் நாட்டத்தை ஏற்படுத்தலாம். சிறுவர்கள் தாமாக சுயவிருப்பில் ஆர்வம் கொள்ளும் போது அவர்களிடம் கற்பனை ஆற்றல், ஆர்வம், அறிவியல் நோக்கு என்பனவும் சுயமாகவே வளர்ச்சி பெறும்.

'நிலா நிலா ஓடி வா நிலல்லாமல் ஓடி வா' எனும் போது நிலத்தைப் பார்த்துத் தத்தி நடக்கும் பிள்ளை வானத்தைப் பார்த்து ரசிக்கின்றது. இதன் வளர்ச்சிப் போக்கில் வானத்தில் சந்திரனை முழுவட்டமாகப் பார்த்த குழந்தை அன்று ஒரு நாள் அரைவட்டச் சந்திரனைக் காண்கிறது. உடனே தாயிடம்,

'அம்மா வெளியே வா அம்மா
அழகாய் மேலே பாரம்மா
சும்மா இருந்த சந்திரனைத்
துண்டாய் வெட்டின தாரம்மா?

என வினவுகிறது. குழந்தைகளின் ஐயப்பாடு, இயற்கையைத் தொடர்ச்சியாக அவதானிக்கும் பாங்கு என்பவற்றை இலாவகமாக இரசனையோடு முன்வைக்கிறார் கவிஞர் செல்லையா எனும் அநுசுயா.

அறிவியல் ரீதியான சிந்தனைகளையும் சிறுவர்களுக்கேற்ற இலகுவான மொழிநடையில் பாட வைப்பதன் மூலம் வெற்றி பெற முடிகிறது என்பதற்குச் சான்றாக மு. பொன்னம்பலம் அவர்களின் 'அம்புலியின் பூபாலன்' என்ற சிறுவர் பாடலில்,

'பூபாலா பூபாலா எங்கே போனாய்?
பூமிக்கு அப்பாலே நானும் போனேன்.

பூமிக்கு அப்பாலே எங்கே போனாய்?

அம்புலியைப் பார்த்து வர நானும் போனேன்.

அம்புலியில் என்னென்ன பார்த்து வந்தாய்?
பார்ப்பதற்கு அங்கொன்றுமில்லை.
ஓளவைப்பாட்டி கூட நான் போக ஒழிந்து கொண்டாள்.

பாட்டி என்று நம்முன்னோர் எதனைச் சொன்னார்?
அம்புலியின் பாறைகளைக் கண்டு சொன்னார்.

அம்புலியில் நீ என்ன அறிந்து வந்தாய்?
அந்தரத்தில் நான் நின்றேன் கொஞ்ச நேரம்.
காற்றில்லை நீரில்லை உணவுமில்லை
கதைப்பதற்கும் ஆள் கூட அங்கே இல்லை.
ஆளில்லா ஊருக்கா இத்தனை போட்டி?
ஆளிருக்கும் ஊர்களுக்கு உதவி செய்வோம்.
அப்புறம் நாம் அம்புலிக்குப் பயணம் செய்வோம்.'

நிலாவைப் பார்த்து இரசித்த பிள்ளை தன் அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்ப அறிவியல் நோக்கோடு நிலவை நோக்குதலையும் அங்கு சென்று வந்தது பற்றி வினாவிடைப் பாங்கில் வெளிப்படுத்துவதும் நயத்தற்குரியவை. ஆனால் இன்றைய சூழலில் சிறுவர் பாடல்களை, கதைகளைத் தேடிப்பெற்று சிறுவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பதில் பெற்றோர்களதும் ஆசிரியர்களதும் பங்களிப்பு கேள்விக் குறியாகத் தோன்றுகிறது எனலாம்.

போட்டிப் பரீட்சைகளின் அழுத்தங்களுள் எல்லோரும் நசுக்கப்படும் வேளையில் இத்தகைய பாடல்களை விடவும் பாடத்திட்டத்தைப் பூரணப்படுத்த வேண்டிய தேவையே முன்னிற்கின்றது. சிறுவர்களின் பாடசாலை நேரம் தவிர் ஏனைய நேரம் பெரும்பாலும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் தாலாட்டுக்குள் முழுகிவிடுகிறது. சினிமாப் படங்களின் காட்சிகள், பாடல்கள், நடிகர்களின் அசைவுகள் யாவும் பசுமரத்தாணி போல் பிஞ்சுகளின் உள்ளத்தில் பதிந்துவிடுகின்றன. அதன் பிரதி பலிப்புக்களையும் அவர்கள் இயல்பாகவே வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

நுள்ளுப்பிராண்டி கிள்ளப்பிராண்டி விளையாடும் வயதையொத்த பிள்ளைகள் மன்மதராசா மன்மதராசா கன்னி மனசைக் கிள்ளாதே என மன்மதனையும் கன்னியையும் பொருள் அறியாமலே பாடுகின்றனர்.

மழலைகளின் குரலால் அவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணர்தல் என்ற போர்வையில் காமம் நிறைந்த பாடல்களைப் பாடக் கூறுவதும், பாடுவதைக் கேட்டு களிப்படைவதும் கற்றறிந்தவர்களின் வழக்கமாகி விட்டதெனலாம்.

இதன்பின் சாதாரண மக்கள் பற்றிக் குறை கூறி யாதொன்றும் பயனில்லை. பாடகர்களையும் சிறுவர்களின் திறமைகளையும் வெளிக்கொணர வேண்டுமாயின் சிறுவர்களுக்கேற்ற பாடல்களை, நாடகங்களை சிறந்த

சாதனங்களாகக் கொள்ளலாம் என்பதை ஒரு கணமேனும் சிந்தித்து செயற்படுவது யாவர்க்கும் சாலச் சிறந்தது.

சிறுவர் பாடல்கள், கதைகளை இறுவட்டுக்களாக வெளியிட்டு இன்றைய நவீன போக்கிற்கிணங்க வெளிப்படுத்துவதால் சிறுவர் இலக்கியத்தில் ஓரளவேனும் வெற்றி பெறமுடியும்.

மேலும் ஊடகங்களின் பங்களிப்பும் சிறுவர் இலக்கியத்தில் பெருமளவு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அச்ச ஊடகங்கள் பாடல்கள், கதைகளை இயன்றளவு வெளிக்கொணர்வதைப் போல காட்சிப்படுத்தலுடனான வெளிப்பாடுகளில் தொலைக்காட்சிகள் நம்நாட்டு சிறார்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பண்பாடு, கலாசாரம் என்பவற்றின் உள்ளடங்கலோடு அவர்களின் பருவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தளிப்பது முக்கியமானது. செல்லக் குரல்களின் தேடலுக்காக அவர்களின் வயதிற்கொவ்வாத பாடல்களைப் பாடத் திணிப்பது எவ்வகையில் பொருத்தமானது என்பது கேள்விக்குரியதே.

பிறரிடமிருந்து நல்ல விடயங்களை, எமக்குப் பொருத்தமானவற்றை நாம் தெரிந்தெடுப்பதில் முக்கிய கவனமும் தெரிவுகளின் விளைவுகளையும் தீர் ஆலோசித்து செயற்படுத்துவது சிறுவர் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் இன்றியமையாதது.

சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்துவதும், பாலியல் ரீதியாகத் துன்புறுத்துவதும் மாத்திரம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் அல்ல. சிறுவர்களின் பருவத்திற்கப்பாற்பட்ட விடயங்கள் எவையெல்லாம் திணிக்கப்பட்டு உள்ளநெருக்கடியை ஏற்படுத்துகின்றனவோ அவையும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகமே என்பதை சிரமேற்கொண்டு செயற்படுமிடத்து எதிர்காலத்தில் நல்ல பிரஜைகளான அறுவடையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதில் ஐயமில்லை!!!

வாசகர் கவனத்திற்கு

சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்ளுங்கள். அது பூங்காவனம் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதையும், கிடைப்பதையும் உறுதி செய்யும். சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்பவர்கள் ஆகக் குறைந்தது 600/= ரூபாவை சந்தாவாக செலுத்தவும். பக்கச்சார்பற்ற முறையில் எழுதப்பட்ட, தெளிவான கையெழுத்தில் அமைந்த, இதுவரை பிரசுரமாகாத (சிறுகதைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் A4 தாளில் 03 பக்கங்களுக்குள்) ஆக்கங்களையே பூங்காவனம் எதிர்பார்க்கிறது. பூங்காவனம் இதழில் விளம்பரங்களைப் பிரசுரிக்க மற்றும் கொடுப்பனவுகள், சந்தா, விற்பனை முகவர்களின் தொடர்புகள் ஆகியவற்றுக்கு 077 5009 222 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்தை பயன்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்!

ஆசிரியர்

கடல் அலைகளும் மண் மலைகளும்

கரையோரம் கடலலைகள்
மலையகத்தில் மண் மலைகள்..
இடியும் புயலும் எங்கள்
இதயத்திலும் தாண்டவமாடுகிறது!

தேயிலைச் செடிக்குள்
புதைந்து போனவர்கள் ஏராளம்..
இன்று
சேற்றுக்குள்ளும் புதைந்த
வரலாறு பெரும் சோகம்!

‘ஆழப் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல்’
உழைத்து வாழ்ந்த ஜீவன்கள்
இயற்கையின் அகோரத்தில்
இன்னுயிர் துறந்தனரே!

குடிசைகள் இழந்து
குடித்தனங்கள் இழந்து
இன்று வெறும் தரையில்
காலம் கடத்துகின்றனரே!

பனிக் குளிருக்கும்
தேயிலைத் தளிருக்கும்
தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்து
நாட்டையே வாழ வைக்கின்றவர்கள்..

இன்று ஏதாமற்று
எரிமலையை நெஞ்சில் சுமக்கின்றனர்..
அவர்களின் தலைவிதி மாறுமா?
கனவுகள் ஈடேறுமா???

● தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

சினிசம் குயலாகின்றுது

சிறுகதை

● எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்

காலை பத்து மணி. அந்த ஸ்தாபனமும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. அலுவலக அறையில் அமர்ந்து வேலை செய்து கொண்டிருந்தார் சந்திரன். அவர் அந்த ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாக உயர் அதிகாரி. மிகவும் திறமையானவர். கோபம் வந்தால் தூர்வாச முனிவர்தான். தவறு செய்பவர்களை தயவின்றி தாறுமாறாக திட்டிவிடுவார். தண்டனையும் வழங்குவார். அதே போல திறமையாக நடந்துகொண்டால் பாராட்டத் தயங்கமாட்டார். பிரமோசன்கூட கிடைக்கும். புன்முறுவல் தவழும் முகத்தில் கோபத்தின்போது தணல் எரியும். அவருடன் வேலை செய்யும் காரியதரிசி மாலா அவரைக் கண்டால் நடுங்குவாள்.

'கூப்பிடு அந்த ராமனை' என்று சீறினார் சந்திரன். ராமநாதன் அந்த ஸ்தாபனத்தின் ஒரு அதிகாரி. வயது நாற்பத்தைந்து இருக்கும். இருபது வருட அனுபவம் மிக்கவர். இறக்குமதியாகும் பொருட்களுக்கு ஒழுங்காக வரிகளைக் கட்டி நேரத்தோடு கொண்டு வர வேண்டியது அவரது பொறுப்பாகும். அவருக்கு இன்று என்ன நடந்தது?

படபடக்கும் மனதோடு அறையினுள் நுழைந்த ராமநாதனை, சந்திரன் ஏற இறங்கப் பார்த்தார். 'வாரும் ராமநாதன் இங்க வேல செய்ய வந்தீரா அல்லது தூங்குவதற்கு வந்தீரா?' என்று கேட்டார்.

ராமநாதன் சுதாகரித்துக்கொண்டு 'என்ன சேர்.. என்ன பிழை செய்துவிட்டேன்? என்றார்.

'நீர் பிழைவிட மாட்டீர் என்று எனக்குத் தெரியும் ராமநாதன். நேற்று கிளியர் பண்ணிய கொள்கலன்களுக்கு நான்காயிரம் ரூபாயை தண்டப் பணமாக துறைமுகத்திற்கு கட்டியிருக்கின்றீர். ஏன்? அதை முதலில் சொல்லுங்கள்' என்றார்.

'அது வந்து..' என ராமநாதன் தயங்கினார். சந்திரன் உறுமினார்.

'சேர்.. கப்பல் வரும் திகதியை சரியாகக் குறித்து வைக்க மறந்துவிட்டேன். எனது பிழைதான். இரண்டு நாட்கள் கழிந்துவிட்டது. ஆனாலும் சட்டென்று பத்திரங்களை அனுப்பி கிளியர் பண்ணிவிட்டேன். நான்கு நாட்களாகிவிட்டது.'

'எவ்வளவு நாள் அனுபவம் இருந்தும் இப்படியா பிழைவிடுறது ராமநாதன். சரி சரி இரண்டாயிரம் ரூபாய் தண்டப் பணத்தை நாளைக்கு கட்டிவிடுங்கள்' என்றார்.

ராமநாதன் திகைத்துப் போனார். அவரைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெரிய தொகைதான். விட்டுச் செலவுக்கு காசு போதாதென மனைவி

வேறு நச்சரிக்கிறாள். (எந்த மனைவிதான் நச்சரிக்காமல் இருக்கிறாள்?) அப்படி இருக்க இரண்டாயிரம் ரூபாய் எப்படி கட்டுவது?

‘சேர் இதற்குப் போய் தண்டனை கொடுக்கிறீர்களே. இதற்கு முதல் எத்தனை முறை குறைந்த வரியோடு கிளியர் பண்ணியிருக்கிறேன்.. அப்போதெல்லாம்...’ ராமநாதன் தான் சொல்ல வந்ததை முடிக்கவில்லை. சந்திரன் மீண்டும் சீறினார்.

‘இங்கே பாரும் நீர் வேலையில் திறமையானவர் என்பதற்காகத்தான் பிரமோசன் கொடுத்து அதிகாரி ஆக்கினேன். சம்பளத்தையும் கூட்டினேன். இல்லாவிட்டால் நீர் இப்பவும் கிளர்க்தான். தவறு செய்து தண்டனை பெற்றால்தான் புத்தியில் ஏறும். நாளை நாலு மணிக்குள் இரண்டாயிரம் ரூபாயைக் கட்டாவிட்டால் நான் மேலதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்க வேண்டி வரும். போய் வாரும். ம் ம்.’

ராமநாதன் குனிந்த தலையோடு வெளியேறினார். மனதிற்குள் பாவி உன் தலையில் இடி விழ என்று திட்டினாள். வேறு என்ன செய்ய முடியும். காரியதரிசி மாலதிக்கு ராமநாதனை நினைக்கப் பாவமாக இருந்தது. மாலை ஐந்து மணியாகிவிட்டது. சந்திரன் காரில் ஏறி அமர்ந்தார். அன்று டிரைவர் வரவில்லை என்பதால் தானே காரை ஓட்டிக்கொண்டு போக ஆயத்தமானார். அப்போது அவ்விடம் வந்த மாலதியிடம்,

‘மாலதி நீயும் வருகிறாயா? வழியில் இறக்கி விடுகிறேன்’ என்றார்.

என்னதான் கோபக்காரராக இருந்தாலும் பெண் விசயத்தில் சந்திரன் மிகக் சுத்தமானவர்தான். ஆனாலும் மாலதிக்கு காரில் ஏற விருப்பம் இருக்கவில்லை. எனினும் அதையே காரணம் காட்டி இந்த துருவாச முனிவர் தன் மீது சீறிவிழ மட்டார் என்பதில் என்ன நிச்சயம்? அது மட்டுமல்ல. சந்திரன் ஆசுவாசமாக இருக்கும்போது நாமநாதனுக்கு வழங்கிய தண்டனையைப் பற்றிக்கூறி அதை நிவர்த்திக்கலாம் என்று மாலதி தனக்குள் எண்ணிக் கொண்டாள். சந்திரன் சிரித்துப் பேசிக்கொண்டு வந்தார். திடீரென தொலைபேசி அலறியது. அவர் போனில் குழைந்து குழைந்து பேசினார். மறுமுனையில் அவரது மனைவிதான் பேசிக்கொண்டிருந்தாள். எல்லாக் கணவரும் இப்படித்தானே. மற்றவர்களிடம் கல்லை வீசினாலும் மனைவியிடம் பல்லைக் காட்டுவார்கள். என்னதான் சீறினாலும் மனைவியென்றால் கணவரமர் நடுங்குவர் என்று திருமணமாகாத அவளுக்கு புரியவில்லை போலும். எனக்கும் இப்படி ஒருவன் கிடைப்பான்தானே என எண்ணி மாலதி சிரித்துக்கொண்டாள். அப்போது பொலிஸ் விசில் ஊதியது கேட்டது. மோட்டார் வண்டியில் பின்தொடர்ந்து வந்த பொலிஸ் அதிகாரி காரை நிறுத்துமாறு கூறினார். சந்திரன் திகைத்துவிட்டார். வாகனம் ஓட்டிக்கொண்டு தொலைபேசியில் கதைத்தது குற்றம்தானே? அருகில் வந்த பொலிஸ் அதிகாரி,

‘என்ன மிஸ்டர்! ரூல்ஸ் தெரியாதவராக இருக்கிறீர்? .போன் பேசிக்கொண்டு கார் ஓட்டுறீர்? சரி லைசன்சைக் காட்டுங்கள்’ எனக் கர்ஜித்தார். சந்திரன் திகைத்தாலும் சற்றும் மிடுக்கு குறையாமல் தான் ஒரு அதிகாரியாக தொழில் புரிபவன் என்று கூறி ஒரு சின்ன பிழைக்கு ஏன் லைசன்ஸ் கேட்கிறீர்? எனக்கு DGP வரை பலரைத் தெரியும் என்றார்.

பொலிஸ் அதிகாரி சீறினார். 'என்ன இது சின்ன விசயமா? முதலில் லைசன்ஸைக் கொடும். பிறகு நீதிமன்றத்தில் உமது அருமை பெருமைகளைக் கூறும்' என்றார்.

சந்திரனுக்கு அவமானம் தாங்க முடியவில்லை. அவர் பொலிஸ் அதிகாரியைப் பார்த்து,

'சரி சரி ஏன் லைசன்ஸைக் கேட்கிறீர். என் அலுவலகத்துக்கு ஒருமுறை வாருங்கள். ஆறுதலாகப் பேசிக்கொள்ளலாம். இந்தாங்க என் விசிட்டிங் கார்ட்' என்றார்.

'என்ன லஞ்சம் தருவதற்கு முயற்சி செய்கிறீரா? இப்பவே மேலதிகாரிகளுக்குச் சொல்லி உள்ளே தள்ள ஏற்பாடு செய்கிறேன். ஆறு மாதங்கள் சிறைத் தண்டனை நிச்சயம். உமது விசிட்டிங் கார்ட் என்னிடம் இருக்கட்டும்' என்றுவிட்டு புத்தகத்தில் எழுதிவிட்டு சிவப்பு நோட்டீஸ் ஒன்றைக் கொடுத்தார்.

'நாளை போஸ்ட் ஓபிஸில் தண்டப் பணத்தைக் கட்டிவிட்டு லைசன்ஸை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இது முதல் தடவை என்றபடியால் வழக்குப் போடவில்லை. இனியாவது காரை ஒழுங்காக ஓட்டுங்கள். மற்றவர்களின் உயிருக்கு உலை வைக்காதீர்கள்' என்று கூறிவிட்டு பொலிஸ் அதிகாரி போய்விட்டார்.

மாலதிக்கு இடி இடித்து ஓய்ந்தது போலிருந்தது. சந்திரன் ஒன்றும் பேசவில்லை. மௌனமாக காரைச் செலுத்தினார். மாலதியையும் இறக்கிவிட்டு போய்விட்டார். அவளுக்கு சந்திரனை நினைக்க அனுதாபம் பிறந்தது.

அடுத்த நாள் காலை சந்திரன், டிரைவரை அழைத்து நோட்டீஸைக் கொடுத்து தண்டப் பணம் செலுத்திவரும்படி கூறினார். பின்பு ராமநாதனை வரச் சொன்னார். அறைக்குள் வந்த ராமநாதன்,

'சேர் பணம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதோ கட்டிவிட்டு வருகிறேன்' என்றார்.

அவசரமாக மறுத்த சந்திரன் 'வேண்டாம் ராமநாதன். நானும் அவசரப்பட்டுவிட்டேன். உங்கள் வயதிற்கும் அனுபவத்திற்கும் மரியாதை தரத் தவறிவிட்டேன். சரிசரி இனி இப்படிச் செய்யாதீர்கள். போய்வாரும்' என்று கூறினார்.

ராமநாதனுக்கு இது கனவா நிஜமா என்று புரியவில்லை. தன்னை ஒருமுறை கிள்ளிப் பார்த்துக்கொண்டார். மெல்ல மாலதியைப் பார்த்தார். அவள் அழகாக புன்முறுவல் பூத்தாள். பயப்பட ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் வெற்றிதான் என கண்களால் கூறினாள். பெருமூச்சுடன் ராமநாதன் அறையைவிட்டு வெளியேறினார்.

மாலதி இருக்கையில் அமர்ந்து வேலைகளைத் தொடங்கினாள். தலையிடையும் காய்ச்சலும் தனக்கு வந்தால்தான் தெரிகிறது. ஒரு சிங்கம் முயலான கதையை நினைத்துச் சிரித்தாள். மனதிற்குள் இறைனுக்கும் அந்த பொலிஸ் அதிகாரிக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டாள்!!!

தடம் தொலைத்த தடயங்கள் கவிதைத் தொகுதி

நூல் மதிப்பீடு

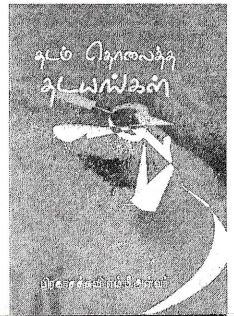
● பி. ஷைலஜா

கிழக்கிலங்கையின் அரேபியா என வர்ணிக்கப்படும் காத்தான் குடியைப் பிறப்பிடமாக கொண்டவர் எம்.பி.எம். அன்வர். இவர் பிரகாசக்கவி என்ற புனைப்பெயரிலும், சீனிப்போடியார் கிறுக்கல்கள் எனும் தமது தந்தையாரின் நினைவுப் பெயரிலும் கவிதைகள் எழுதி வரும் இளம் கவிஞர்.

தமது ஆரம்ப கல்வியை மட்டக்களப்பு/அல்ஹிறா வித்தியாலயத்திலும், உயர் கல்வியினை மட்/மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் பயின்றவர். தாயைப் போற்றும் வகையில் அம்மா எனும் தலைப்பில் தமது கன்னிக் கவிதையினை பிரசுரித்ததன் மூலம் கவி உலகில் தமது பயணத்தை தொடங்கியவர் பிரகாசக்கவி. இதுவரை சமூக வலைத்தளங்களிலும், பல்வேறு சஞ்சிகைகள், நாளிதல்களில் தமது கவியாற்றலை அவ்வப்போது வெளிகாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். தொழில் நிமித்தம் தற்போது கட்டாரில் வசித்துவரும் இவர் தமது வேலைப் பழுவுக்கு மத்தியில் கவித்தாயின் பணியையும் இடைவிடாது செய்துவருகின்றமை பாராட்டத்தக்கதே.

இவர் தற்போது தமது கவிதைத் தொகுப்புக்களின் முதல் பிரவாகமாக தடம் தொலைத்த தடயங்கள் எனும் நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். இளைய சமுதாயக் கவிஞர்கள் காதல் கவிதைகளை புனைவதில் வல்லவர்கள் எனும் மரபினை தகர்க்கும் வண்ணம் கவிதை தொகுப்புகள் அனைத்தும் சமுதாய நோக்கத்தோடு அமைந்துள்ளமை இந்த நூலின் சிறப்பம்சமாகும். வளர்ந்துவரும் கவிஞர் பிரகாசக்கவியின் திறமிக்க ஆற்றலுக்கு களம் அமைக்கும் விதமாக அவரது தடத்தினை கவியுலகில் பசுமரத்தாணிபோல் பதிக்கும் வகையிலும் தொலைந்த தடயங்களை மீட்டிப் பார்க்கும் வகையிலும் அமைந்த தடம் தொலைத்த தடயங்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்களை பகிர்கிறேன்!!!

நூலின் பெயர் - தடம் தொலைத்த தடயங்கள்
நூலின் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - எம்.பி. அன்வர்
வெளியீடு - ஓவியா பதிப்பகம்
விலை - 120 இந்திய ரூபாய்

பூங்காவனம் பற்றி வாசகர்கள்

சாதிக்கப் பறப்பட்ட சாதனைப் பெண்களின் சங்கமமாகத் திகழும் 'பூங்காவனம்' மென்மேலும் பூத்துக் குலுங்கி புதுமணம் பரப்ப எனது நல் வாழ்த்துக்கள். இதழ் 18 இல் நிலாக்குயிலின் இனிய குரலோசையில் ஓலித்த எனது 'நகர வீதிகளில் நதிப்பிரவாகம்' கவிதை நூலின் மதிப்பீடு மனதுக்கு மகிழ்வுட்டியது. நன்றி.

குயிலே உன் மணிக் குரல் ஓசை, மனித மனங்களில் புதியதோர் உலகத் தேடலை ஊக்குவிக்கும் ஓர் உந்து சக்தியாக என்றும் விளங்கட்டும். வாழ்த்துக்கள். மேலும் எவ்வித இன, மத எல்லைகளையும் மதில் சுவர்களாகக் கொள்ளாது பூங்காவனம் சுதந்திரமாய் நறுமணம் வீசுவது பாராட்டுக்குரியது!!!

ஷெல்லிதாசன் - திருகோணமலை

பூங்காவனம் இதழ் 18 இல் வெளிவந்த 'இரந்துண்டு வாழ்வதில் சுகமுண்டு' கதை அருமையானது. எழுத்தாளர் சூசை எட்வோர்ட் பாராட்டுக்குரியவர். சிறுகதையை யதார்த்தமாக எழுதியிருக்கிறார். மேலும் இதுபோன்ற கதைகளை அவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றேன். பூங்காவனம் 18 இல் எனது சபலம் கதையைப் பிரசுரித்ததற்கு நன்றி. உன்னைச் சந்திப்பதற்கு மூன்று மாதம் காத்திருக்க வேண்டுமா? மாதா மாதம் மலர மாட்டாயா? பூங்காவனத்துக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்

சட்டத்தரணி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா அவர்களின் அட்டைப்படத்தை பிரசுரித்து வெளிவந்த 18 ஆவது இதழை வாசித்தேன். இலக்கியத் துறையிலும், சட்டத்துறையிலும் ஈடுபட்டு வரும் இவர் போன்ற ஆளுமை மிக்கவர்களை அடையாளப்படுத்திய பெருமை பூங்காவனத்தையே சாரும். கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்கள் தன் இலக்கிய அனுபவங்களை தொடர்ந்து இலக்கிய அனுபவ அலசலினூடாக வெளிப்படுத்தி வரும் விதம் சிறப்பாக இருக்கின்றது. எங்களைப் போன்ற இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு பூங்காவனம் தரும் படைப்புக்கள் இனிமையாக இருக்கின்றது. நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம் அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஆழமான இலக்கியக் கட்டுரைகளை சிறப்பாக எழுதி வரும் பாங்கு மனதைக் கவர்ந்தது. பூங்காவனத்துக்கு என் வாழ்த்துக்கள்!!!

எம்.எம்.எம். மாஹிரர் - கண்டி

நூலின் பெயர் - மீண்டும் துளிர்ப்போம்
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - கலாமணி பரணீதரன்
 வெளியீடு - ஜீவநதி பதிப்பகம்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - அழகிய வாசலின்
 அற்புத அதிபர்
 நூலின் வகை - ஆவண நூல்
 தொகுப்பாசிரியர் - எம். ஸித்தீக் ஹனீபா
 விலை - குறிப்பிடப்படவில்லை

நூலின் பெயர் - நழுவி
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - கிராமத்தான் கலீபா
 வெளியீடு - பேனா பப்ளிகேஷன்
 விலை - 300 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - கோமாதா
 நூலின் வகை - சிறுவர் பாடல்
 நூலாசிரியர் - உ. நிசார்
 வெளியீடு - பாணு பதிப்பகம்
 விலை - 180 ரூபாய்

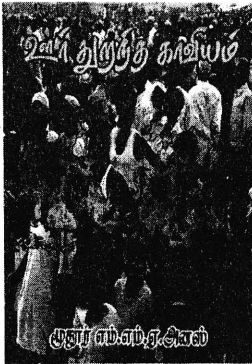

நூலின் பெயர் - அமைதிப் பூக்கள்
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - எம்.எம்.ஏ. அனஸ்
 வெளியீடு - ஜெஸ்கொம் பிரிண்டர்ஸ்
 விலை - 240 ரூபாய்

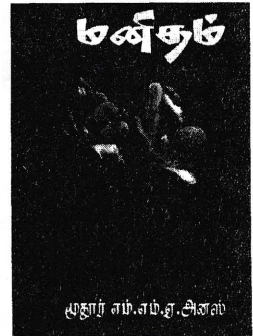
நூலின் பெயர் - மூதூர் உமர் நெய்னார் புலவர்
 கவிதைகள்

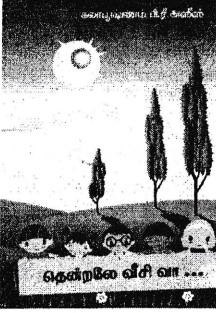
நூலின் வகை - கவிதை
 தொகுப்பாசிரியர் - எம்.எம்.ஏ. அனஸ்
 வெளியீடு - ஜெஸ்கொம் பிரிண்டர்ஸ்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - ஊர் துறந்த காவியம்
 நூலின் வகை - காவியம்
 தொகுப்பாசிரியர் - எம்.எம்.ஏ. அனஸ்
 வெளியீடு - ஜெஸ்கொம் பிரிண்டர்ஸ்
 விலை - 120 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - மனிதம்
 நூலின் வகை - கவிதை
 தொகுப்பாசிரியர் - எம்.எம்.ஏ. அனஸ்
 வெளியீடு - ஜெஸ்கொம் பிரிண்டர்ஸ்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - தென்றலே வீசி வா
 நூலின் வகை - சிறுவர் பாடல்
 நூலாசிரியர் - கலாபூஷணம் பி.ரி. அஸ்ஸ
 வெளியீடு - பாத்திமா ரூஸ்தா பதிப்பகம்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - ஆனாலும் திமிருதான்
 அவளுக்கு

நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - காத்தான்குடி மதியன்பன்
 வெளியீடு - அஸ்ஸஹ்நா வெளியீட்டுப்
 பணியகம்

விலை - 300 ரூபாய்

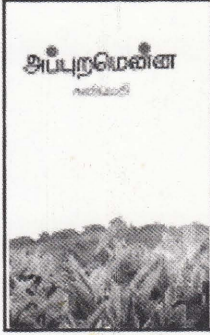
நூலின் பெயர் - நதியைப் பாடும்
 நந்தவனங்கள்
 நூலின் வகை - கவிதைத் தொகுப்பு
 தொகுப்பாசிரியர் - ரீ.எஸ். ஜவ்பர்கான்
 வெளியீடு - கிழக்குமண் பதிப்பகம்
 விலை - குறிப்பிடப்படவில்லை

நூலின் பெயர் - மெய்தீன் என்ற மாமனிதர்
 நூலின் வகை - வரலாறு
 நூலாசிரியர் - ஹிமானா சையத்
 வெளியீடு - மல்லாரி பதிப்பகம்
 விலை - 150 இந்திய ரூபாய்

சஞ்சிகை - பிரகாசம்
பிரதம ஆசிரியர் - சுமதி குகதாசன்
தொலைபேசி - 0770408231
விலை - 30 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - அப்புறமென்ன
நூல் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - கனிவுமதி
வெளியீடு - கனிதா வெளியீடு
விலை - 200 ரூபாய்

With Best Compliments From:-

FIVE STAR TEXTILES CENTRE
WHOLESALE & RETAIL TEXTILE DEALERS

No. 95, 2 nd Cross Street, Colombo - 11, Sri Lanka.

Tel :- 011 2441810, 2345280, 2441809

Fax :- 94 - 1 - 2345184 / 2582453

E-mail :- shafeeka@slt.net.lk

With Best Compliments From:-

M.S.M. MASHOOR HADJIYAR

Address : No. 16, Ediriveera Avenue, Dehiwala, Sri Lanka.

Mobile : 077 3235543

With Best Compliments From...

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL - 0094 - 081 - 2420574, 2420217. FAX - 0094 - 081 - 2420740
Email - luckyland@sltnet.lk

Designed By - H.P. Rizna